

بابه تایه‌ری عوریان «دەر‌باره‌ی ژیان و به‌ره‌می»^(۱)

د. عزالدین مصطفی رسول
کۆلیجی ئاداب زانکۆی صلاح الدین

گه‌شتیک به‌سه‌رچاوه‌کاندا:

لایه‌نیک‌تر له‌بایه‌خدا‌ن به‌نووسینی سو‌جادی له‌م باره‌یه‌وه‌و به‌وت‌ه‌ی ئە‌وه‌ست پین‌کردن فەر‌زبوون له‌بەر ئە‌وه‌یه‌، که ئە‌و سه‌رچاوه‌یه‌ یه‌که‌م سه‌رچاوه‌ی گه‌وره‌ی کوردی‌یه‌ که باب‌ه‌تایه‌ری خست‌بێته‌ ناو‌چوار‌چێوه‌ی می‌ژ‌ووی ئە‌ده‌بی کوردی‌یه‌وه‌ و به‌یه‌که‌م شاعیری کوردی نووسی دانابی.

هه‌رچه‌نده‌ سو‌جادی پشتی به‌نووسینی شاره‌زایانی گه‌لانی‌تر به‌ستووه‌، به‌لام، رای ئە‌وانی له‌وه‌دا په‌سه‌ندنه‌کردووه‌ که باب‌ه‌تایه‌ر به‌شاعیری کورد نه‌زانی.

وه‌ك وت‌مان - نرخی ئە‌و نووسینه‌ له‌وه‌دایه‌ که فراوانه‌، ئە‌گینا پیش سو‌جادی سه‌رچاوه‌ی کوردی‌تر ده‌بینین که باب‌ه‌تایه‌ریان له‌ بی‌گانه‌ سه‌ندۆته‌وه‌.

له‌و سه‌رچاوانه‌ که له‌ به‌رده‌ستدان - یا تێمه‌ ئاگاداریانین، نووسینی (مح‌مه‌د ئە‌مین زه‌کی) یه‌ له‌ هه‌موویان کۆنتره‌. که باب‌ه‌تایه‌ری له‌ریزی شاعیرانی کورد دا داناووه‌.^(۲)

(مح‌مه‌د ئە‌مین زه‌کی) هه‌ر له‌و گۆفاره‌دا به‌تایه‌تی ده‌چینه‌وه‌ سه‌ر باسی باب‌ه‌تایه‌رو له‌ گۆشه‌ی (کوردی به‌ناویانگه‌) دا باسیکی چوار لاپه‌ره‌یی بۆته‌رخان ئە‌کا.

له‌ویدا یه‌که‌م کورده‌ که باسی کتیبی (راحه‌ الصدور) ده‌کا و زانیاریکانی به‌راست نازانی. هه‌روه‌ك ناوی کۆمه‌لی سه‌رچاوه‌ی رۆژه‌لاتناسانی بردوو که باسی باب‌ه‌تایه‌ریان کردوو. یه‌که‌م سه‌رچاوه‌ی کوردیشه‌ که «بیبی فاتیمه‌» به‌خوشکی باب‌ه‌تایه‌ر ده‌زانی و

ده‌میکه‌ که باسی شاعیرانی ناو «می‌ژ‌ووی ئە‌ده‌بی کوردی» ی مامۆستا عه‌ل‌ادین سو‌جادی ده‌که‌م، هه‌ر به‌وێنه‌ په‌نگینه‌ یابه‌و په‌یکه‌ره‌ قه‌له‌مینه‌ ده‌ست پینده‌که‌م که خامه‌ی په‌خشانه‌ به‌رزه‌که‌ی سو‌جادی بۆ شاعیری نه‌خشانده‌وه‌. ده‌بی چی له‌م وێنه‌یه‌ی باب‌ه‌تایه‌ر په‌نگینتر بێت که خامه‌ی سو‌جادی نه‌خشه‌ی کێشاره‌وه‌ فەر‌موویه‌تی: (په‌ندو دیوانه‌وه‌ قه‌له‌نده‌ر، خواناس و پارێزگار و هه‌رده‌گه‌ر، به‌سۆزی عه‌شقیکی مه‌عنه‌وی کورده‌ی ده‌روونی له‌گه‌ردابوو، له‌ یادێ دۆستیکی نه‌ینی ده‌سه‌ره‌کانی له‌ خرو‌شدا‌بوو، شه‌یدای باره‌گای یه‌زدان، هه‌رده‌گه‌ری چۆل و بیابان، هاو‌نیازی رۆزانی چهر‌ستانی ده‌ماوه‌ند و هاو‌پازی شه‌وانی دیمه‌نی «مه‌یمه‌ند». گاهی لاله‌ زاری زه‌وی باره‌گای بووه‌، گاهی جریوه‌ی ئە‌ستیره‌ی ئاسمان شه‌و‌چرای بووه‌، رۆحی له‌ له‌وه‌ر‌زازی ئە‌رواحدا له‌ هه‌موو گۆلیکی مژ‌یوه‌، ده‌می له‌ دنیا دوور به‌دوور بووه‌، ده‌می له‌ ئاهه‌نگ پو‌وبه‌پوو بووه‌. تاو‌نیک له‌ ده‌شتی ته‌فه‌کورد‌ا سه‌رگه‌ردا‌ئبووه‌، کاتیک له‌ کۆری عه‌ودا‌لانی خواناسیدا مه‌یگیری مه‌عریفه‌ت بووه‌ هه‌ندێ جار خۆی وون کردوو، هه‌ندێ جاریش وون بووی دۆز یوه‌ته‌وه‌، هه‌ناسه‌یه‌ك ده‌رویشیکی نادان بووه‌، بینیکیش شیخیکی مه‌له‌وان بووه‌، زه‌مانیک نه‌زانیکی په‌ك که‌وتوو بووه‌، ده‌ورانیکیش زانیه‌کی گه‌وه‌رناس و دوورن‌لسیکی بی‌وێنه‌ بووه‌).^(۳)

لیکولینه‌وه‌ی نه‌ده‌بی

به‌خوشه‌ویستی دانانیت.

ئم چهنه‌لا په‌په‌یه‌ی گه‌لاوینژ له‌وه‌رگنیرانه‌عه‌ره‌بی به‌که‌ی (کوردی به‌ناوبانگ) داجنی خوی گرتووه.⁽⁵⁾

په‌میرد که‌ئم نووسینه‌ی محمه‌د‌ئمین زه‌کی ده‌بینی، ئه‌ویش ده‌یه‌وی بابه‌تایه‌ر به‌شاعیری کورد بچه‌سپینی و ههنندی شت له‌و نووسینه‌زیاد بکا.

په‌میرد نووسوی به:

«... ئه‌مین زه‌کی به‌گ، که‌من ئه‌لقاب بو‌ئو به‌نه‌نگ ئه‌بینم و باره‌ها به‌سه‌ریا هاتووم، له‌نووسخه‌ی «گه‌لاوینژ» دا له‌بابه‌تاهیر دوواوه. ره‌زا توفیق فه‌یله‌سوف و زور شاعیر: دیوانی بابه‌تاهیری نه‌رجه‌مه‌کردووه به‌تورکی و له‌ئه‌سته‌موول ته‌بع کراوه‌و له‌گه‌ل خیام پیکه‌و له‌به‌ر گنکان.

ئهی (ئه‌مین زه‌کی به‌گ) ئه‌وه‌ی به‌رچاونه‌که‌وتی، ره‌زا توفیق زور جوانی ته‌رجومه‌کردووه... نازانم شیوه‌ی کوردی به‌که‌ی به‌هوی کوردیکی سلیمانی په‌وه‌حله‌کردووه، یا هه‌ر خوی شاه‌زای هه‌موو زویانیکه. ئه‌سل شیوه‌که‌ی (راجی) په‌ره‌زا توفیقش به‌زویانی راجی داناه‌و نازه‌ری خاوه‌ندی ئاته‌شگه‌ده‌یش هه‌ر به‌راجی داناه‌و به‌هه‌مه‌دانایی ئه‌ناسی و ته‌خه‌لوسی شاعیری (عوریانه) نازه‌ر ئه‌لی بابه‌تایه‌ر دیوانه‌یکی فه‌رزانه‌و هه‌مه‌دانیکی هه‌مه‌دانه، به‌عاشقی شه‌دید ناوبراوه، لکی ته‌ئریخی پیشی من نی، ئه‌وه‌خوا به‌ئمین زه‌کی به‌گی داوه.

ته‌نها ئه‌وه‌نده‌ئزانم که‌بابه‌تاهیر برای شیخ‌عه‌لی کوسه‌ی دۆله‌مروه‌و که‌راماتی زور بووه، ئیتر به‌شی له‌شعیره‌کانیایه‌وا ئه‌یگنچه‌سه‌ر شیوه‌ی خومان:-

من ئه‌و به‌حرم که‌وا که‌وتوومه‌ناو زه‌رف
من ئه‌و نوقته‌م که‌وا که‌وتوومه‌ناو حه‌رف
له‌هه‌ر ئه‌لفی ئه‌لف قه‌دری لی‌دی

ئه‌لف قه‌دده‌م که‌وا که‌وتوومه‌ناو ئه‌لف...⁽⁶⁾

ئم وتاره‌ی په‌یره‌میرد له‌پال شایه‌تی شاعیر و نووسه‌ریکی گه‌وره‌ی وه‌گ په‌یره‌میردا ده‌رباره‌ی کوردیتی شاعیره‌کانی بابه‌تایه‌ر و خوی، ئاگادار کردنیشه‌ده‌رباره‌ی وه‌رگنیرانه‌تورکی به‌که‌ی بابه‌تایه‌رو

ئیشاره‌تیشه‌که‌ئم شاعرانه‌به‌زمانی (راجی) نووسراون، که‌ئم ئیشاره‌ته‌له‌سه‌رچاوه‌ی تریشدا هه‌یه (راجی هه‌ر کوردی) لوری به‌هه‌رچی باسی ئه‌وه‌یه‌که‌بابه‌تایه‌ر برای شیخ‌عه‌لی کوسه‌ی دۆله‌مروه‌و ئه‌وه‌یه‌که‌م جار هه‌ر په‌یره‌میرد باسی کردووه‌و ئه‌مه‌ش

که‌ره‌سه‌یه‌بو‌ساغ‌کردنه‌وه‌و لیکولینه‌وه.

په‌یره‌میرد وه‌گ گه‌لیک شاعیری ترمان هه‌ندیک له‌چوارینه‌کانی بابه‌تایه‌ری به‌زمانی سه‌رده‌م و شاعیره‌کانی خوی دارشتوته‌وه

بابه‌تایه‌ر شاعیری کورده:

عه‌لاه‌دین سوچاوه‌ی که‌له‌سه‌رچاوه‌یه‌کی تردا دینه‌وه‌سه‌رباسی بابه‌تایه‌ر.⁽⁷⁾ له‌باره‌ی دیوانه‌که‌ی و شاعیره‌ کوردی به‌کانی په‌وه‌ده‌نووسی:

«له‌پاستیدا له‌هه‌موو چاپه‌کانا گه‌لی چوارخشته‌کی واهه‌یه‌که‌دوویان یه‌ک ناگرنه‌وه. زیاتر ئه‌م جیاییه‌ش له‌وچوارخشته‌کی یانه‌دان که‌زورتر له‌وشه‌کانی کوردین. ئه‌وانه‌ی که‌هه‌موو وشه‌کانی وه‌یا زورتریان به‌شیوه‌ی زمانی فارسی، ئه‌وانه‌به‌هی بابه‌تاهیر دانراون. به‌پنجه‌وانه‌ی ئه‌وه، ئه‌وانه‌یان که‌زورتر له‌وشه‌کانی به‌شیوه‌ی لوری کوردی به‌، ئه‌وانه‌یان به‌شونیی گومان داناوون. هوی ئه‌م جیپوونه‌وه‌و گومان په‌یدا کردنه‌ش ئه‌وه‌یه‌ئو که‌سانه‌که‌ئم سه‌روودانه‌ی بابه‌تا هیریان له‌چاپداوه‌له‌باوه‌ری ئه‌وانا ئه‌وانه‌ی که‌فارسی ته‌واون ئه‌وانه‌یان کردووه‌به‌هی ئه‌و. ئه‌وانه‌ی که‌تیکه‌لاون له‌دوو شیوه‌ی فارسی و کوردی ئه‌وانه‌یان به‌شونیی گومان داناه‌و! . . وه‌نه‌بی ئه‌م ئیشه‌ش که‌کردوویانه‌وه‌یا ئه‌م جیا کردنه‌وه‌یه‌که‌جیایان کردوته‌وه‌له‌رووی دیراسه‌یه‌کی زانیاری په‌وه‌بووی. به‌لکو خامه‌ی چاپخانه‌یه‌کی بازرگانی فارسی هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی له‌ده‌ست هاتووه‌که‌شتی وابکا!.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا له‌به‌ر ئه‌و وردکردنه‌وه‌یه‌که‌له‌پنشا باسما‌ن کرد، ئیمه‌ته‌نها ئه‌وچوارخشته‌کی یانه‌به‌هی بابه‌تاهیر ئه‌زانین که‌ئه‌وان ووتویانه‌شونیی گومانه، که‌هی ئه‌وین. ئه‌وانه‌ی که‌ئه‌وان به‌ته‌واوی به‌هی ئه‌وی دا ئه‌نین ئیمه‌ئه‌وانه‌به‌جی گومان دا ئه‌نین، وه‌یا ئه‌توانین بلین ئه‌وانه‌هه‌ر هی شه‌ونین. چونکه‌چه‌شه‌ی رسته‌و دیراسه‌ی سه‌رده‌م و بوونی بابه‌تاهیر به‌لوری و دانانی سه‌روودی به‌کوردی، ئه‌مانه‌هه‌موو ده‌ری ئه‌خه‌ن که‌دوو به‌یته‌کانی ترهی ئه‌و نین...⁽⁸⁾

ده‌توانین له‌م وتانه‌ی سوچادی زیادبکه‌ین و بلین: ئه‌ی بوچ ئه‌وانه‌ش هه‌ر شاعیری بابه‌تایه‌ر نه‌بن و ده‌ستکاری کرابن؟. که‌ده‌ستکاری کردن و به‌ره‌و فارسی بردنیش له‌چاپه‌کانی شاعیری بابه‌تایه‌ردا زور دیار و ئاشکرا به‌هه‌روه‌ها حه‌زمان ده‌کرد که‌ماه‌وستا

ته‌وشا وانی یه‌وی نه‌ونین

ده‌بارهی نه‌م رایانه‌ش ده‌توانین بلینین :

ره‌نگه نه‌م دیوانه بهره‌ستانه‌ی بابه‌تایه‌ر لی زیاد کراویان تیدابی و چوارینیش هه‌بی هی نه‌ونه‌بی و به‌ناوی نه‌وه‌وه له‌دیوانی نه‌ودا تو‌مار کرابن . هه‌روه‌ک هه‌ویه‌کی تر ده‌خینه‌سه‌ر نه‌وه‌ویانه‌ی ماموستا تو‌ماری کردوون و ده‌لینین :

شیعری بابه‌تایه‌ر له‌ناو خه‌لکدا بلاو بو‌وه‌وه هزار ساله به‌سه‌ر زمانی خه‌لکه‌وه‌یه . میژ ووی به‌دیوان و نووسینه‌وه تو‌مار کردنیان زور دووای به‌سه‌ر ده‌می خه‌لکه‌وه بلاو بو‌ونه‌وه‌یانه . له‌به‌ر نه‌وه هه‌ر له سروشتیکی له‌سروشتی فولکلور نزیکه‌وه واقعه‌وماوه که زور له‌شیعری خه‌لکی تریش به‌ناوی نه‌وه‌وه تو‌مار کراون . نه‌م دیارده‌یه بو‌شیعری «فه‌قی ته‌یران و علی بهره‌شانی دیارن ، به‌لام بو‌شیعری بابه‌تایه‌ر که مترن چونکه‌تیکرا نه‌وشیاعرانه‌ی تائینستا ده‌ست که وتوون به‌ناوی بابه‌تایه‌روه تو‌مار کراون و چاپ‌کراون خو‌یان که من و خو‌یان نه‌گه‌یاندوته ۴۰۰ چوارین . که‌واته نه‌وه‌ی شیعری بابه‌تایه‌ر نی‌یه . له‌وناوه‌دا - که‌مه . به‌لام جاریکی تر . ده‌توانین بلینین ، ره‌نگه زوریان به‌ره‌و فارسی بردن ده‌ستکاری کرابن هه‌روه‌ک جاریکی تر ده‌لینین - خو‌رگه نو‌وسه‌ر چه‌ند نمونه‌ی بو‌نه‌م مه‌به‌ستانه به‌ینایه‌وه تاباشتر نه‌وییره‌ی به‌هه‌موران به‌لماندا‌یه و پینگه‌ی نه‌و بریاره‌ه گه‌وره‌یه‌ی بو‌روونتر بکر دینایه‌وه . سوجادی له‌باسی نوسخه‌کای دیوانی بابه‌تایه‌ردا ده‌نووسی»

«مجتبی میته‌وی» ماموستای دانشگاه له‌کتابخانه‌ی نه‌سته‌موول هه‌ندی له‌دوو به‌یته‌کانی بابه‌تاهیری به‌ده‌ست‌نوس ده‌ستکه‌وتوه و تاکاتی ده‌ستکه‌وتنی نه‌و ده‌ستی هیچ بلاوکه‌روه‌یه‌کی بازارگانی نه‌گه‌یشتوتی .

نه‌م دوو به‌یتانه به‌ته‌واوی له‌سه‌ر شیوه‌ی لوری کوردی بو‌یشتوون . نه‌م دوو به‌یتانه نه‌وه بو‌نیمه‌ده‌رته‌خه‌ن که زمانی مونسراوه‌ی بابه‌تاهیر هه‌ربه‌و جو‌ره بو‌وه و نه‌وانه‌ی که‌وه‌کو نه‌وه‌نین هه‌موو به‌ناوی نه‌وه‌وه دانراون هی نه‌ونین^(۱)

جاریکی تر خو‌زگی نمونه‌ی بو‌نه‌م قسانه‌ی نو‌وسه‌ر ده‌خو‌ازین و له‌وییره‌ی نه‌و زیاد ده‌که‌ین و ده‌لینین :

ره‌نگه نه‌وه‌ی شو‌قینی یه‌فارسه‌کان ده‌لینین - به‌زاناو نه‌زانیانه‌وه به‌ماموستاو ناما ماستایانه‌وه ره‌نگه زورتر دورین له‌م مه‌به‌سه‌ی نیمه . نه‌وان پیشت‌بریاران داوه‌وه‌یانه‌وی به‌لگه بو‌به‌فارسی کردنی بابه‌تایه‌ر بدوزنه‌وه . نیمه‌ش قه‌ناعه‌تمان وایه که‌بابه‌تایه‌ر

سوجادی خو‌ی خاوه‌نی نه‌م رایه‌یه چه‌ند نمونه‌یه‌کی بو‌هه‌ردوو لایه‌نی بی‌ره‌که‌ی به‌ینایه‌وه - نه‌وسا باشتر بی‌ره‌که‌ی خو‌ی بی‌ده‌سه‌لمانین و پینگه‌ی بریاریکی تازه‌ی بو‌روون ده‌کردینه‌وه پاش نه‌مه ماموستا سوجادی دیته‌سه‌ر باسی بابه‌تایه‌رو ده‌نووسی :

«بابه‌تاهیر هه‌نهریکی ده‌روشی رهنلی بی‌په‌روا بو‌وه ، نه‌و ریچکه‌یه‌ه که گرتویه‌تی ریچکه‌یه‌کی ساده‌ی بی‌گری بو‌وه . ویستویه‌تی ده‌ورو بهره‌که‌ی خو‌ی به‌هه‌موو جو‌ر له‌بیرو باوه‌ری خو‌ی تی‌بگه‌یه‌ینی ، نه‌یوستوه ریگایه‌کی وابگری ناوی خو‌ی به‌وه به‌رز بکاته‌وه که گویا هه‌نراوه‌کانی گران و به‌گران نه‌چنه دا‌وه ، تابینی وشه‌ی قه‌له‌وی فارسی به‌کارینی . ته‌نانه‌ت زورکه‌سر دوویه‌یته‌کانی بابه‌تاهیر به «ته‌رانه» ناو نه‌به‌ن . ته‌رانه بو‌سروودیکا که زور ئاسان و بی‌گری بی‌له‌به‌ر نه‌مه سروودی بابه‌تاهیر به‌گوزارشتی نیسته نه‌بی سروودیکی گه‌لی بی . سروودیکیش که بو‌گه‌ل بی ، نه‌بی وایی ، که نه‌و ناوچه‌یه به‌بی گیر وگرتی تی‌ی‌بگا . ناوچه‌ی بابه‌تاهیریش ناوچه‌یه‌کی کوردی بو‌وه نه‌بی سرووده‌کانی به‌وشیوه‌یه بی ، هه‌رشتی له‌وشیوه‌یه ده‌رچوو‌هی نه‌و نایی . نه‌م دوویه‌ره‌کی وری نه‌که‌وتنه‌و نه‌م هی نه‌و نه‌بوون و به‌هی نه‌و کراوه‌ش له‌به‌ر دووشته .

یه‌که‌م : نه‌و گشت بلاو که‌روه‌وه بنگانه - ناشر و مؤسسه - که سرووده‌کانی بابه‌تاهیران له‌چاپ داو ، بلاوکه‌روه‌وه بنگه‌یه‌کی فارسی زمان بوون ، که‌چاپیان کردوه ، له‌پرووی بازارگانی یه‌وه بو‌وه ، نه‌وه‌ک له‌پرووی دیراسه‌یه‌کی زانیاری یه‌وه . له‌دوو به‌یتیکا هه‌رووشه‌یه‌کی هه‌رشیه‌یه‌کی کوردی تووش بوون و نه‌یانزانیوه ، خیرا وشه‌یه‌کی فارسی‌یان خستوته‌شونی و به‌م جو‌ره دیمه‌نی دوو به‌یته‌کانیان تی‌ک داوه .

دووم : له‌راونیزی هه‌نهردا گه‌لی جاری وایه نه‌بی یه‌کی‌ک دینی چامه‌یه‌ک دانه‌نی . وه‌یا چامه‌یه‌ک خاوه‌نه‌که‌ی دیارنی یه ، له‌به‌ر نه‌وه‌که‌کابرا خو‌ی هیچ ناوکی نی‌یه ، وه‌یا خاوه‌نی‌ک بو‌چامه‌که‌نی یه ، چاوه‌که نه‌کا به‌هی هه‌نهریکی به‌ناویانگ ، بو‌نه‌وه مه‌ردم باوه‌شی بو‌بگرنه‌وه ، نه‌و چامه‌یه‌یتر به‌هی هه‌نهره به‌ناویانگه‌که ته‌ناسری وله‌راستیشدا هی نه‌ونی یه . به‌لام نه‌وانه‌ی ئاشنای دیراسه‌ی زانیاری و لی‌کولینه‌وه‌ی ریچکه‌ی نه‌و که‌سه وه‌یا نه‌و زمانه‌ن جیای نه‌که‌نه‌وه‌وتنی نه‌گه‌ن که نه‌و هه‌نراوانه‌هی نه‌و هه‌نهره نین و به‌مه‌به‌ستیک خراونه‌ته ناو هه‌نراوه‌کانی نه‌مه‌وه . زورتر له‌دوو به‌یته‌کانی بابه‌تاهیریش په‌وجوره‌ن و کراون به‌مالی نه‌و . له‌گه‌ل^(۲)

لیکۆلینه‌وه‌ی نه‌ده‌یی

له‌و‌دوو‌زمانه‌دا که‌بریار بۆیه‌کیکیان ده‌دات له‌و‌دیالیکته‌خۆیدا هه‌بیت که‌بریارى بۆ ده‌دات .

که‌واته هه‌ر بریارى موخته‌به‌رى به‌سه‌ر دیالیکتیکی ئاوادا که‌موناقه‌شە‌ی له‌سه‌ره‌ ئاسان نی‌یه‌و تا ئیستا هه‌موو ئه‌وانه‌ی هاتوونه‌ته‌ ئه‌م مه‌یدا نه‌وه‌به‌و دوو که‌ره‌سه‌ پته‌وه‌وه‌ بۆی نه‌هاتوون، واته‌ یالایه‌نی‌ شاره‌زایی‌یه‌ زانستیکه‌ که‌لینی‌ ئی‌دا‌بووه‌، یائ‌ه‌ ولیکۆلینه‌وه‌ مه‌یدانی‌یه‌ی مه‌سه‌له‌که‌یان نه‌بووه‌ . هه‌رچی هه‌له‌ی گه‌وره‌شه‌ که‌ له‌م مه‌یدانه‌دا ده‌کریت، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ که‌هیچ حسابیک بۆ مه‌رجی‌ چواره‌م ناکه‌ن، که‌ به‌لای ئی‌مه‌وه‌ زۆرینه‌ره‌تی‌یه‌، ئه‌ویش - رای‌گه‌ل - ه، واته‌ خاوه‌ن وه‌لگه‌ری ئه‌و دیالیکته‌خۆی‌ رای‌چی‌یه‌، واته‌ هه‌ربه‌ ساکاروویی‌ لیکدانه‌وه‌ی زانستی و شاره‌زایی‌ ئه‌و زانستی‌ زمانه‌ که‌لێت‌ پرسى‌ زمانه‌که‌ت‌ چی‌یه‌ - ده‌لێ‌چی‌ -

ره‌نگه‌ له‌م باره‌یه‌وه‌ زۆر جار که‌سیکی ساده‌ له‌سنووری‌ بی‌چووه‌ دیالیکت و هه‌ر دیالیکت‌ خۆی‌ زمانه‌ نه‌زانی‌ و که‌لێت‌ پرسى‌ - به‌ج‌ زمانیک‌ ده‌دوینیت، ناوی‌ بی‌چووه‌ دیالیکت‌ بی‌نی‌ و بلی‌: به‌موکریانى، یابه‌بوئانى، به‌لام هه‌ر ئه‌م که‌مه‌ پاش پرسیاریکی‌ بچووک - موکریانى‌ چی‌یه‌، کوردی، تورکی‌یه‌، فارسی، یه‌که‌سه‌ر به‌ ده‌نگی‌ به‌رزبیت‌ ده‌لێت‌ - کوردی‌یه‌ .

که‌واته‌ بۆ ئه‌م دیالیکتی‌ لوپری‌یه‌ی‌ بابه‌تایه‌ریش، مه‌سه‌له‌ی‌ رای‌گه‌ل‌ نرخیکی‌ گه‌وره‌ی‌ هه‌یه‌، گه‌وره‌ترین‌ به‌لگه‌ی‌ ئی‌مه‌ بۆ کوردیتی‌ ئه‌وه‌ دیالیکته‌و شیعره‌کانی‌ بابه‌تایه‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ لوپ‌خۆیان‌ به‌کورد ده‌زانن . هه‌رچه‌نده‌ ئه‌گه‌ر موناقه‌شە‌ی‌ به‌چاوی‌ موخته‌به‌ر بی‌نی‌ زمانیش‌ بی‌ینه‌ کایه‌وه‌، هه‌ر لایه‌نی‌ کوردیتی‌ ئه‌و دیالیکته‌ سه‌رده‌که‌وێ . وتمان‌ رای‌گه‌ل‌ گرنگی‌یه‌کی‌ ته‌واوی‌ له‌م مه‌یدانه‌دا هه‌یه‌ . مه‌سه‌له‌ش‌ ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌وه‌نی‌یه‌، که‌ ئی‌مه‌ له‌ چه‌رخى‌ ئازادی‌ گه‌لان و بزووتنه‌وه‌ی‌ ئازادى‌خاوازانە‌ی‌ نه‌ته‌وه‌یدا ده‌ژین و ده‌بی‌ سه‌ره‌نجامی‌ گه‌لان له‌هه‌موو مه‌یدانیکدا به‌بریارى‌ خۆیان‌ بیت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ش - که‌ ئه‌گه‌رتاقم‌ و تیره‌و کومه‌له‌ خه‌لکیک‌ دیالیکتی‌ خۆیان‌ به‌به‌شی‌ زمانیک‌ زانی، ئه‌وا خۆیان‌ به‌میز ووسامان‌ و فۆلکلۆری‌ ئه‌و زمانه‌وه‌ ده‌به‌ستن‌ و گه‌شه‌سە‌ندنی‌ دیالیکته‌که‌یان، له‌رووی‌ فراوان‌ بوون‌ و ئیستیعلاج‌ دانان‌ و به‌کاره‌ینان‌ و داچه‌سپاندنی‌ زمانى‌ ئه‌ده‌بی‌یه‌ به‌گه‌رتوودا هه‌ر روو ده‌کاته‌ ئه‌و زمانه‌وه‌ له‌گه‌ل‌ ریزه‌وه‌ی‌ ئه‌و زمانه‌دا یه‌ک‌ ده‌گرێته‌وه‌ . که‌واته‌ ئه‌گه‌ر به‌هه‌له‌ به‌رز بکه‌ین‌ که‌ دیالیکته‌که‌ی‌ بابه‌تایه‌ر کوردی‌ نی‌یه‌و دیالیکتی‌ زمانیکى‌ تره‌، یا چه‌شنه‌ زمانیکى‌ سه‌ربه‌خۆیه‌وه‌ له‌نی‌وان

خۆی‌ کورده‌و شیعره‌کانی‌ کوردین‌ و ده‌مانه‌وه‌ی‌ به‌به‌لگه‌ی‌ راست‌ ئه‌م راستی‌یه‌ به‌سه‌لمینین‌ و رینگه‌ که‌شمان‌ و ئه‌نجامیشمان‌ و شیوه‌ی‌ سه‌لماندنیشمان‌ له‌گه‌ل‌ ئه‌واندا جابیه‌ .

هه‌رچی‌ ده‌رباره‌ی‌ کوردیتی‌ بابه‌تایه‌رو کوردیتی‌ ی شیعره‌کانیتی‌ باهه‌ر به‌قه‌سه‌کانی‌ وه‌رگیزی‌ سه‌ر سۆزانی‌ چورینه‌کانی‌ بابه‌تایه‌ر . ده‌ست‌ پێ‌ بکه‌ین‌ که‌ ده‌لێ‌:

«به‌راستی‌ گه‌نجینه‌یه‌کی‌ وێژه‌یی‌ ئی‌جگار هێژایه‌، به‌لام ئه‌وه‌ی‌ که‌ سه‌رنجی‌ ته‌ماشاکردنی‌ راکیشام‌ و دلی‌ گویشیم‌ ئه‌وه‌ بوو که‌ گوايه‌ ئه‌م چوار خشته‌کیانه‌ی‌ بابه‌تایه‌ر فارسی‌: هه‌رچه‌نده‌ بلاوکه‌ره‌وه‌ که‌شی‌ له‌سه‌ره‌تا که‌یا دان‌ به‌وه‌دا ئه‌نی‌ که‌ به‌ (له‌حنی‌ لوپری‌) ووتراون، به‌لام وادیاره‌ به‌لای‌ کابرای‌ بلاوکه‌ره‌وه‌وه‌ شیوه‌ی‌ لوپری‌ شیوه‌یه‌ که‌ له‌شیوه‌کانی‌ زمانى‌ فارسی‌: ئه‌مه‌ش‌ هه‌له‌یه‌کی‌ گه‌وره‌یه‌وه‌ ته‌عبیر له‌نه‌زانی‌ یاخود ته‌عبیر له‌ خۆنه‌زان‌ کردن‌ ئه‌کاته‌وه‌، که‌ سه‌رچاوه‌که‌ی‌ له‌ شۆفینیه‌ته‌وه‌ سه‌ره‌له‌دا»⁽¹¹⁾

دیاره‌ هه‌روه‌ک‌ له‌م قسانه‌وه‌ ده‌رئه‌که‌وێ، موناقه‌شە‌ی‌ ئی‌مه‌ له‌گه‌ل‌ نه‌وانه‌دا که‌ بابه‌تایه‌ر له‌ کورد ده‌ستینه‌وه‌ ده‌یده‌ن‌ به‌ فارسی، هه‌ر له‌سه‌ر بابه‌تایه‌رنی‌یه‌، به‌لکوله‌سه‌ر هه‌موو ئه‌و دیالیکتی‌ لوپری‌یه‌یه‌ که‌ هه‌موو لادان‌ به‌وه‌دا ده‌نین‌ که‌ بابه‌تایه‌ر شیعری‌ خۆی‌ پێ‌ نووسبووه‌ .

ئه‌گه‌ر هه‌ر له‌موخته‌به‌ردا ته‌ماشای‌ زمان‌ بکه‌ین‌ و ته‌نیا جی‌اوازی‌ به‌کیتی‌ «گراماتیک‌ و فۆنه‌تیک‌ و بنه‌ره‌تی‌ فه‌ره‌نگه‌» بکه‌ین‌ به‌ که‌ره‌سه‌ی‌ موناقه‌شە‌و بریاردان‌ به‌سه‌ر دیالیکتیکدا که‌ دیالیکتی‌ کام‌ زمانه‌؟ یا هه‌ر خۆی‌ زمانیکى‌ سه‌ربه‌خۆیه‌ ئه‌وا ره‌نگه‌ کێشه‌ که‌ زۆر درێژ‌ بی‌ته‌وه‌و به‌دوو تواناوه‌ چوونه‌مه‌یدانی‌ بووین .

یه‌که‌میان‌ - شارازی‌یه‌کی‌ ته‌واوله‌زانستی‌ زمانداو ته‌واو شاره‌زایی‌ ئه‌و پێ‌وانه‌و مه‌زنده‌ زانستی‌ یانه‌ی‌ که‌ زمانیان‌ پێ‌ له‌ دیالیکت‌ جیا ده‌کریته‌یه‌، یاده‌بنه‌ هۆی‌ سه‌ربه‌ه‌ک‌ زمانى‌ دوو دیالیکت‌ یابه‌بی‌چه‌وانه‌وه‌ . که‌ ئه‌مه‌ وه‌ک‌ وتمان‌ شاره‌زایی‌یه‌کی‌ گه‌وره‌ی‌ ده‌وی‌ و هه‌ندى‌ به‌دووادا گه‌رانی‌ مه‌یدانی‌ وردی‌ ده‌وی‌، هه‌روه‌ک‌ هه‌ندیک‌ لیکۆلینه‌وه‌ی‌ موخته‌به‌ری‌ هه‌ندى‌ لایه‌نی‌ ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌، وه‌ک‌ لیکۆلینه‌وه‌ی‌ فۆنه‌تیک‌ ئیستاوا‌ی‌ لی‌ هاتووه‌، که‌ ته‌کنیکی‌ تازه‌و ئامی‌ری‌ ئه‌له‌کترونی‌ بۆ به‌کار دیت‌ و به‌وجۆره‌ موناقه‌شە‌ ده‌برێته‌وه‌ . دووه‌میان‌ - له‌پال‌ ئه‌و شاره‌زی‌یه‌دا، ده‌بی‌ ئه‌وه‌که‌سه‌ی‌ خۆی‌ ده‌هاوتنه‌ ئه‌م مه‌یدانه‌وه‌ شاره‌زایی‌یه‌کی‌ مه‌یدانی‌ ته‌واویشی‌

لیکۆلینه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی

دیالیکتەکانی کرمانجی خواروودا کردووێ که ده‌لیت: کرمانجی خواوه‌وه‌ بریتی‌یه له‌شیوه‌کانی سۆرانی، سلیمانی، سنه‌یی، موکریانی. هه‌ربۆه‌لگه‌ی کوردیتی شیعه‌کانی بابه‌تاهیر-ده‌بی ئه‌وجه‌ند دێره‌ش وه‌رگێڕین، که وه‌رگێڕی چوارینه‌کانی بابه‌تاهیر به‌عه‌ره‌بی - محمه‌د به‌دزی - نووسیوی‌یه. وه‌رگێڕی عه‌ره‌بی که زاری قسه‌کردنی خۆی لوری‌یه له‌م باره‌یه‌وه‌وتوو‌یه‌تی:

بابه‌تایه‌ری هه‌مه‌دانیه‌ی - له‌قهب - عوریان - له‌هه‌مه‌دان له‌کوردستانی ئێراندا له‌سه‌ده‌ی چواره‌می، هجریدا چاوی به‌رۆشنایی کهوت، بابه‌تاهیر شاعیرێکی کوردی لوره‌ - پاش ئه‌مه‌ ده‌لی:

فارس ده‌لیت گوایه‌ باباته‌هیر شاعیری فارسه، بێرنکه به‌واته‌ی ئه‌وان شیعه‌کانی‌ی به‌زمانی فارسی نووسیوه‌وه. به‌لام راستی زۆر ئاشکرایه. چونکه ئه‌وزمانه‌ی چوارینه‌کانی بابه‌تایه‌ری پێ نووسراوه‌ فارسی‌نی‌یه، به‌لکه‌ دیالیکتی لوری‌یه که به‌کیکه له‌دیالیکتەکانی زمانی کوردی و خه‌لکی پێشکۆ و پشتکۆ، واته‌ ناوچه‌ی لورنشینەکانی کوردستانی ئێران پێ‌ی ئه‌دوین، هه‌موو کوردی فەیلی ئه‌و دیالیکتە ده‌زانن و ده‌توانن به‌و دیالیکتە بدوین ک چوارینه‌کانی بابه‌تایه‌ری پێ نووسراوه، چونکه دیالیکتی خۆپانه - زۆر که‌سیش له‌فەیلی‌یه پیره‌کان ماون که زۆریان له‌ چوارینه‌کانی بابه‌تایه‌ر له‌بهره‌وه‌ له‌م بۆنه‌وه‌ ئه‌و بۆنه‌دا ده‌یخوینه‌وه‌وه به‌نمونه ده‌یه‌یتنه‌وه.

له‌بهر ئه‌وه به‌ فارسی دانانی بابه‌تایه‌ر هه‌ردرۆیه‌کی گه‌وره‌ی بێ بنه‌ره‌ته⁽¹⁴⁾

پێشه‌کی چاپه‌ جیاوازه‌که‌ "ی دیوانی بابه‌تایه‌ر بۆزانین و لیک‌دانه‌وه‌ی ژبان و شیعه‌کانی ده‌بنه‌ سه‌رچاوه".⁽¹⁵⁾ له‌یه‌کیکه له‌و چاپانه‌دا⁽¹⁶⁾ پێشه‌کی یه‌که به‌ ئیمزای (م. ده‌رویش) هه‌وه نووسراوه، هه‌رچه‌ند نووسه‌ر له‌دیری‌یه که‌مه‌دا هه‌ناسه‌ی شوڤینی خۆی پێشانده‌وه‌ چوارینه‌کانی بابه‌تایه‌ر به‌فارسی ده‌زانن، به‌لام دووبایی ده‌نووسی:

گۆرانی دل ڕاکێشه‌رو شاعیرانه‌وه‌ له‌یه‌که‌ خاڵدا ساده‌ی ئه‌وه، هه‌ستی پاک و بێ پینچ و په‌ناو تیگه‌یشتنی ده‌روون (واته - باطن) ی سۆفی‌یه‌کی به‌جۆش و خرووش و زه‌وقی ساغ و سۆزی دلێ زانا (واته - عارف) یکی خاوه‌ن دل‌ه‌که‌ سه‌له‌هایه‌ ڕاکێشه‌ری باری سه‌رنجی چیژداران بووه‌وه‌ هه‌موو که‌سیکه به‌ ئه‌ندازه‌یه‌که‌ تیگه‌یشتن و هه‌ستی

دووزماندا وه‌ستاوه، ئه‌وا سه‌ره‌نجامی هه‌ربه‌کوردی بوونه، چونکه سه‌ره‌نجامی ژبانی خواوه‌نانی ئه‌و دیالیکتە هه‌ربه‌کوردیه‌وه به‌سه‌راوه‌وه سه‌ره‌نجامی دیالیکتە که‌یان هه‌ر سه‌ره‌نجامی زمانی کوردی‌یه‌وه ئه‌و دیالیکتەش له‌ ئه‌نجامدا هه‌ر ده‌یه‌یه‌که‌ یه‌کیکه له‌ سه‌رچاوه‌کانی به‌ره‌وه پێش چوونی کوردی و پته‌وه‌ بوون و داچه‌سه‌پاندنی زمانی ئه‌ده‌بی‌یه‌ به‌گه‌ر تووی کوردی و به‌لای تر دا ناره‌وات.

بابینه‌وه سه‌ر «گه‌نجینه‌وه‌ وه‌رگێڕانه‌ سۆرانی‌یه‌که‌ی. وه‌رگێڕ که باسی بابه‌تایه‌ر ده‌کات هه‌ندێک قسه‌ ده‌گێڕنه‌وه‌وه

... به‌تایه‌ته‌ی له‌ناوچه‌ی لورستان و هه‌مه‌دانا بابه‌تاهیر زۆر ناسزاوه، قه‌به‌ره‌که‌ی بۆته‌ زیاره‌تگا‌ه‌ شوینیکی پاک و پیرۆز. شیعه‌کانیشی وێردی زمانی گه‌وره‌وه‌ بچووکن، ئه‌مه‌ بێجگه‌ له‌وه‌ که خۆر هه‌لاتناسه‌کانیش ئه‌یه‌تیمامیکی زۆریان پێداوه‌وه‌ زۆری لی داوان.

چوارینه‌کانی بابه‌تاهیر زۆر ساده‌وه‌ ره‌وان و په‌رمانان، موحه‌سه‌ناتی له‌ فزی‌یان زۆر که‌م تیا به‌ کارهاتوه‌وه. به‌راستی زمانی دل و هه‌ست کردن و عاتیفه‌ن، راسته‌وه‌ خو هه‌ر له‌ده‌رووی ده‌مه‌وه ده‌رچوون، وه‌که‌ مه‌لانی بچووکی په‌ل و پۆره‌نگین ئه‌نیشنه ناوه‌یلانه‌ی دل‌انه‌وه، هه‌ربۆیه‌شه‌ که‌ پتر له‌هه‌زار سه‌له‌ و وتراون و که‌چی هه‌میشه‌ به‌سه‌ر زمانی خاسه‌وه‌ مه‌کی خه‌لکی هه‌رینه‌کانی لورستان و هه‌مه‌دانسه‌وه⁽¹⁷⁾ پاش ئه‌مه‌ وه‌رگێڕ-ه‌و بۆنه‌م وه‌رگێڕانه‌ی ده‌یه‌یتنه‌وه، که به‌لای ئه‌وه‌وه‌ گواسته‌وه‌ی شیعه‌کانی بابه‌تاهیر له‌ناو کوردی لورستان و هه‌مه‌دانسه‌وه بۆ مه‌له‌بندی کوردنشینێ ترو ده‌نووسی:

«جازو زلام گران بوو که زوریه‌ی خۆینده‌وارانی خۆشه‌وستی کورد زمانمان له‌م خۆراکه‌ گیانی‌یه‌ بێ به‌ش بن و ته‌نانه‌ت له‌ناسینی فه‌یله‌ سووف و رۆشن بیرو شاعیرێکی ئاوا پایه‌دار و دیاری هه‌زار سه‌ل پێش ئه‌مرۆی کورد بێ ئاگابن. له‌بهر ئه‌مانه‌وه‌ له‌بهر ئه‌وه‌ش که بۆ هه‌موو کوردێک و کوردی زانیک روون بیه‌ته‌وه‌ چوارینه‌کانی بابه‌تاهیر کوردین و فارسی نین.

هه‌رچه‌نده‌ به‌سه‌رووری زه‌مان هه‌ندی و وشه‌وه‌ ته‌عبیریش چه‌رخاوه‌ته‌ سه‌ر زمانی فارسی ئه‌م چه‌فتا و چه‌فت چوارینه‌م به‌گورینیکی که‌م خسته‌ سه‌ر شیوه‌ی کرمانجی خواروو (سۆرانی) به‌زاده‌یه‌که‌ هیچ وشه‌یه‌ که‌م له‌هه‌ندی له‌م چوارینه‌نه‌ گه‌وربووه‌وه هه‌روه‌کو خۆیم هه‌یتوته‌وه⁽¹⁸⁾.

وه‌رگێڕ له‌په‌زاوینیشدا په‌سه‌ندی ئه‌و دابه‌شکردنه‌ی به‌سه‌ر

خانومانی نه‌بووه، له‌به‌ر ئه‌وه میژ ووی که پێوه‌ندی به‌خه‌لکی بی خان ومان و بی لانه‌وه‌هیلا نه‌وه‌نی په‌پشتی خوی له‌باری ناوبردنی ئه‌وان سووک کردووه. له‌به‌ر ئه‌وه له‌م رووه‌وه میژ ووروی نه‌کردوته‌ بابه‌تایه‌ر، چونکه ئه‌وه له‌مه‌یدانی ووته‌بیژاندانه به‌قه‌سیده‌ی به‌رزو (غه‌را) سروودی ووتووه‌وه‌نگه‌شتی غه‌زله‌ی ساخته‌ی هه‌به‌و نه‌مه‌دح و ستایشی پادشایانی کردووه‌وه میژ ووش روو ناکاته ئه‌م جوژه‌که‌سه‌نه.⁽¹⁷⁾

پیش ئه‌وه‌ی بینه‌سه‌رباسی براون، ده‌توانین بڵین، ئه‌وا ئه‌میش که‌وتوته‌ ناویه‌شیک له‌و ناکوکیه‌وه که براون تی که‌وتبوو. ئه‌ویش ئه‌وه بوو که - پێوه‌ندی نه‌بوونی بابه‌تایه‌ر له‌گه‌ل رازاندنه‌وه‌ی وشه‌و (موحه‌سه‌ناتی له‌فزی) و هه‌موو وشه‌گه‌ریه‌کانی شیعری کلاسیکی رۆژه‌لات شاعیر به‌لای خاوه‌ن پێشه‌کی یه‌وه، له‌ریزی شاعیرانی گه‌وره‌ ده‌هینینه‌ خواره‌وه. له‌کاتی‌که‌دا که هه‌ر خوی له‌رووی سوڤیتی یه‌وه باسی تیگه‌یشتنی ده‌روون (یا باطن) ی ئه‌وه له‌زانایی (واته - عارف) ی ئه‌وه‌که‌ات. که‌واته‌ ج لای ئه‌م و ج لای براون - ناوه‌رۆک و بییری شیعری بابه‌تایه‌ر قووله، به‌لام ساکاری به‌لای ئه‌وانه‌وه له‌وشه‌و دارشتندایه. باشتیکی لی زیاد بکه‌ین و بڵین له‌شیعیره‌کانیشیدا، هه‌ر ئه‌م لیکدانه‌وه‌وه نه‌کردنه‌وه‌یه‌ی گرنی ناکوکی لای ئه‌وان، لیکدانه‌وه‌یه‌کی تازه‌و بوچوونیکی تازه به‌ ئیمه‌ ده‌به‌خشی که هه‌موو گۆره‌پانی شیعری کوردی ده‌گریته‌وه‌وه له‌ بابه‌تایه‌ره‌وه ده‌ست پێده‌کات تا ئه‌مرو. که ئه‌مه‌ش ده‌بی به‌یه‌کیک له ئه‌نجامه‌کانی ئه‌م باس و لیکولینه‌وه‌یه‌ی ژبان و شیعری بابه‌تایه‌ر.

بابیننه‌وه سه‌ر پێشه‌کی به‌که‌وه‌نه‌ی ئه‌ین بیریکی تریش بی لیداون پروات، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که‌لای نووسه‌روایه که‌میژ و پێوه‌ندی به‌خه‌لکی بی خان ومان و بی لانه‌وه‌هیلا نه‌وه‌نی په‌پشتی خوی له‌باری ناوبردنی ئه‌وان سووک کردووه. به‌لی - ئه‌وه میژ ووه‌ی بو‌میرو سوڵتان ته‌رخان کراوه، له‌باس و حیکایه‌ت گێرانه‌وه شدا هه‌ر په‌نگه‌ باسی کوشکی شاهانه‌و شاعیرانی ده‌ربار بکات. به‌لام ئه‌وه میژ ووه‌ی خه‌لک به‌خوین و خه‌باتی خویان ده‌بنوسن، ناوی ئه‌وجه‌شنه شاعیرانه‌ش ده‌خاته‌ پشت گوی و هه‌ر به‌دریژی شاعیرانی خه‌لک ده‌دره‌وشینه‌وه.

به‌لی - پاش هه‌زار سالیک، که‌م ده‌رباره‌ی ژبان و مان و حالی بابه‌تایه‌ر ده‌زانین، به‌لام شیعیره‌کانی ئه‌وه هه‌ر ئه‌وه‌نین که وه‌ک دیوانی شاعیرانی ده‌ربار له‌لاپه‌ره‌ی ده‌ستنووسی زه‌رددا ما‌بنه‌وه، به‌لکو

له‌م به‌هه‌ریه‌وه ده‌گری و چێژی لی وه‌ر ده‌گری. ئه‌وه دوو به‌یه‌ته که‌مانه‌ی که‌له‌وه‌وه به‌یادگار ماونه‌ته‌وه له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که خاوه‌نی ریزه‌ کاری و به‌دایعی جیاوازی شیعری و عه‌رووزی نین یاریک له ئه‌ندیشه‌و وورده‌کاری شاعیرانی گه‌وره‌ی تیدانی یه، هه‌ر له‌وکاته‌دا ساده‌یی و سروشت نازکی به‌توانای ناوه‌رۆکی به‌رزو بڵند ئه‌وه‌نده تیدایه که‌هه‌ر له‌ساته‌کانی یه‌که‌مه‌وه خوینه‌ر به‌ناسکی ووتی خوی به‌لای خویدا راده‌کیشی.

هیچ که‌سی نی یه که‌به‌ خوینده‌وه‌ی شیعره‌کانی بابه‌تایه‌ر و به‌م هه‌موو چێژ و ناسکی مانای له‌په‌له‌وتاریکدا له‌هوش خوی نه‌چیت و سه‌رمه‌ستی ئه‌م باده‌ی حه‌قیقه‌ته‌نه‌بیت، په‌نگه‌هه‌ر ساده‌یی زو‌ریی دره‌وشه‌ی ووتی ئه‌و بیت که‌به‌بوونی ره‌نگی حه‌قیقه‌ت وه‌ک له‌دلی ده‌ردناکی بریندار دیته‌ ده‌ره‌وه‌وه له‌ناو دلداجی ی خوی ده‌کاته‌وه. یا سه‌فای ده‌روون و گیانی ناداری ئه‌م په‌نده‌بار سووک‌یه‌ که ئه‌م هه‌موو چێژ و مه‌ستی یه به‌مروف ده‌به‌خشی.

هه‌ر ئه‌وه چێژ و هه‌ست و ئارامه‌ خه‌یالی یه‌یه که له‌باوه‌شی سروشتدا له‌شوینی دوور ده‌ست و ئیلاخ دوور له‌هه‌را و قه‌له‌بالغی شاران و کۆمه‌لدا هه‌ستی بی ده‌که‌ین.

شیعری بابه‌تایه‌ر خاوه‌نی ئه‌وه‌جوانیه‌ی و گۆلی کبوی یه که ئاورنگی به‌یانیان نه‌وه‌ ناسکی ی ئه‌وان ده‌نوینی و تنوکی شه‌ونمی به‌هاران شادی و سه‌فای ژبان به‌وان ده‌به‌خشیت.

ئه‌وه‌وه عاشقانه‌یه که به‌ده‌ردی عه‌شق خوی راهیناوه‌وه ده‌ره‌سه‌ی ده‌رمانی ئه‌وینی یه. به‌سوزی سینه‌و گری ده‌روونی خوی نه‌سووتی و ئه‌م ناگری گیانه له‌دلی خویدا به‌په‌نهانی ده‌هینته‌وه. به‌ په‌ریشانی هاته‌ جیهانه‌وه‌وه به‌ په‌ریشانی له‌جیهانیش ده‌چیته‌ ده‌ره‌وه.

مه‌را نه‌سه‌ر نه‌سامان ئافه‌ریده‌ند

په‌ریشانم په‌ریشان ئافه‌ریده‌ند

په‌ریشان خاتران ره‌فتند درخاک

مه‌را ئه‌ز خاکی ئیشان ئافه‌ریده‌ند

ده‌رباره‌ی شه‌رحی ژبانی بابه‌تایه‌ر ئه‌م شاعیره‌ به‌سۆزه، به‌داخه‌وه‌زانینی ته‌واو به‌نرخه‌ی له‌پاش به‌جی نه‌ماوه، ئه‌وه‌ی یادگار نووسان له‌م باره‌یه‌وه نووسیویانه له‌مشتیک ئه‌فسانه‌وه‌شی بوچ به‌ولاوه هجی تر نی یه‌و باشت ئه‌وه‌یه که له‌ناو شیعره‌کانی خویدا بۆی بگه‌رین.

له‌پێشه‌کی (وحید الحق) ی بابه‌تایه‌ر دا زو‌ر به‌جی نووسراوه: «چونکه بابه‌تایه‌ر پیاوونکی بی پێوه‌ندی و په‌ندیکی بار سووک بووه

لیکولینه‌وی ته‌ده‌بی

میردینکی په‌رپووتی به‌تاوگیان تیدا ماو که بووه به‌شتیکی کلول و ناواره‌وه‌ک هه‌ژارینکی بی نه‌وا که بووده‌ستکه‌وتنی زانست و مه‌عریفه‌ت بچیته به‌رده‌رگای چه‌بند زانای له‌خورازی، که به‌وپه‌ری داخه‌وه‌و‌ئم زانا خو‌پیشانده‌رانه له‌رووی گالته بی کردنه‌وه بلئی وه‌ک‌ئوه‌وی و‌یستیپیان‌ئم خو‌ه‌لو‌اسه‌ره (واته - طفیلی) به‌نه‌خو‌بند‌ه‌واره له‌خو‌پیان لاده‌ن، ئه‌ویه داوای لیده‌کن که له‌سه‌رمای سه‌ختدا سه‌هول بشکینی و بچیته ناو‌حوزی مزگه‌وته‌وه. ئم هه‌ژاره ساده دله، له‌رووی ناچار‌ی‌سه‌وه ئه‌و کاره‌به‌جی دینی، پاش ئه‌وه‌ی له‌سه‌هول‌اوه‌که دینه‌ده‌روه خو‌ی به‌زانایه‌کی دانشمه‌ندو شاعیرینکی تواناو‌ئهدیبینکی ته‌واو‌ده‌بینته‌وه. هه‌لبه‌ت ئم چه‌شنه بیر‌کردنه‌وه‌به‌وه ئم چه‌شنه بیوگرافی نووسینه بوشه‌رحی حالی بابه‌تایه‌ره‌نیانی‌یه، به‌لکو‌میژوو نووسانی ئیمه (مه‌به‌ستی فارسه‌کانه - ۴) - بو‌زوربه‌ی پساوانی گه‌وره‌و شاعیران ئم چه‌شنه ئه‌فسانه‌کوانه‌دروست و سازده‌کن و ده‌بی بلئی چونکه‌پاستیان له‌به‌ر ده‌ستدا نه‌بووه، له‌به‌ر ئه‌وه به‌رامبه‌ره‌پراستی ده‌ست که‌وتن بی ده‌سه‌لات وه‌ستاون و ده‌ستی پارانه‌ویه‌یان به‌ره‌و ئه‌فسانه‌دریژ کردوه.

هیوا وایه که دانشمه‌ندان وزانایانی هونه‌روزانست په‌روه‌ران به‌ته‌جروبه‌رووبکه‌نه‌رینگه‌یه‌کی کاریگه‌رتتر، تا ئه‌ده‌ب دوستان بتوانن به‌بیرینکی کراوه‌و‌ئاوه‌له‌وباوه‌رینکی ته‌واوه‌وه له‌نه‌ج‌امی کوشش و کاری ئه‌وان سوود‌بینن و به‌هره‌ی لی وه‌رگرن و گو‌م‌پ‌رای دروسازگه‌ران و ئه‌فسانه‌بیژانی میژوونه‌بن^(۱۹) ئم پیشه‌کی‌ه‌ش بو‌چوونینکی تری تیگه‌یشتنی جیهانی بابه‌تایه‌ره بوو. ئه‌وه‌ی له‌په‌راوینزی ئه‌و چه‌ند دیر‌ی‌پیشه‌کی‌یه‌دا ده‌بی بووتریت دووشته :-

یه‌که‌م - ئه‌و چوارینه‌ی بابه‌تایه‌ره که تا‌قه‌چوارینه‌خواه‌ن پیشه‌کی به‌نمونه‌هینابیتی‌یه‌وه، لای‌خواه‌ن پیشه‌کی بو‌به‌نمونه‌ی پیناسینی ده‌زوون و ریپازی سو‌فیان‌ه‌ی بابه‌تایه‌ره. که‌چی له‌شوینیکی تردا ئیمه له‌زمان ماموستا‌عه‌لانه‌دین سو‌جادی‌یه‌وه - واته - میژووی ته‌ده‌بی کوردی‌یه‌وه ئه‌و چوارینه‌مان کرد به‌ه‌لگه‌ی سالی له‌دایک بوونی بابه‌تایه‌ره - که ماموستا سو‌جادیش پشتی به‌سه‌رچاوه‌یه‌ک به‌ستوو ئه‌و چوارینه‌ی به‌و چه‌شنه‌کرد به‌ه‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی بابه‌تایه‌ره سالی ۳۲۶ له‌دایک بووه. به‌لام وه‌ک دیمان لیره‌دا قوولیه‌کی تری درایه‌وکرا به‌نمونه‌ی سو‌فیان‌ه‌ی له‌جیهان گه‌یشتن.

دووم - دیاره‌خواه‌ن پیشه‌کی زور له‌م چه‌شنه‌حیکایه‌تانه‌تورپه‌یه‌و تیکه‌ل کردنی راستی و ئه‌فسانه‌ی به‌لاوه‌دووری‌یه‌له‌زانست و

زوری به‌نووسراوی و زوربه‌ی له‌ناودل و میشک و بی‌زیادی خه‌ل‌ک‌دا ماونه‌ته‌وه، ره‌گ و پریشه‌یان لای هه‌موو‌خواه‌ن بیران و خواه‌ن دلانی کوردور‌وژ هه‌لانه‌دا چه‌سپووه‌ئه‌وه‌تا هه‌موومان، پاش هه‌زارسال له‌گه‌ل بابه‌تایه‌ردا ده‌هه‌ژین و ده‌لین:

موثان رهنده‌م که نامم بی قه‌له‌نده‌ر
نه‌خان دیره‌نهمان دیره‌م نه‌له‌نگه‌ر
چور‌وژ‌تایه‌ه‌گه‌رده‌م گه‌ردی گیتی
چوشه‌و‌تایه‌به‌خشتی وانه‌هه‌مه‌سه‌ر^(۱۸)

نووسه‌ری پیشه‌کی پاش ئه‌مه‌نووسووی‌یه:

۱. راستی یادداشت نووسانی لای ئیمه تاراده‌یه‌ک ووشه‌ی پوچ و بی‌سه‌روپی و بنه‌ره‌ت و که‌وتووی وایان ریزکردوه‌که تاراده‌یه‌ک نزمی‌ی بیران نواندوه‌وه، که‌م‌روف له‌پراستیدا له‌هه‌موو شیعرو شاعیری بیزار ده‌بیت و فیزی لی ده‌کاته‌وه. با گو‌ی له‌م دوو‌دیره‌ی بابه‌تایه‌ره‌گرین که ده‌لیت:

موان بحرم که در ظرف آمدستم
چو نقطه برسرحرف آمدستم
بهر الفی الف قدی برآید
الف قدم که در الف آمدستم

ئیه‌به‌خو‌بندنه‌وه‌ی ئم دوو‌دیره‌به‌ناویانگه‌ی بابه‌تایه‌ره‌سو‌فیه‌کی بلند نه‌زه‌رو هیمه‌ت به‌رزو‌عازفیکی ئازادو شاعیرینکی بلند فریو ده‌بینن که‌گیانی پته‌وو‌گه‌وره‌ی خو‌ی وه‌ک زه‌ریایه‌کی له‌بن نه‌هاتوو له‌قالینکی بچووک‌دا پزاو‌ده‌بینی.

جیهانی مه‌تریال - یا مادیات و جیهانی دیار (واته - زاهیر) بو‌گه‌شتی بی‌ری بلندی ئه‌وشوین گه‌پانی تیدا نی‌یه‌وپه‌ری مه‌لی ئه‌ندیشه‌ی ئه‌و که‌ده‌بی له‌جیهانی به‌رینی مه‌لکووت‌ندا خه‌ریکی ته‌ماشاش کردن بیت، له‌قه‌فه‌سیکی بچووک‌ی زینداندان ده‌گه‌ری.

ئم په‌نده‌بارسوکه، ئم سو‌فیه‌تازادو ئم عارفه‌خواه‌ن دل‌ه‌به‌سه‌روشتی بلندو هوشی ئازادو به‌م هه‌موو هونه‌روزه‌مینه‌و ئاماده‌یی‌یه‌وه که وه‌ک نوقته‌یه‌ک به‌سه‌رحه‌رفیکه‌وه هاتووو چۆنی بو‌ی ئه‌وان و سازده‌دات حال و مانای جیاوازی ئه‌وان به‌پیان ده‌کات و به‌ه‌ویه‌وه ده‌یه‌وی تیگه‌یشتنی ده‌روونی (یاباتی‌یی)‌ی خو‌ی پیشان بداو وه‌ک خواه‌ن دتی ناپینی که ئه‌وه‌ی هه‌ستی بی ده‌کات له‌ناو‌دلیدا نیژ راوه‌و‌ناله‌ی پر ده‌ردی خو‌ی له‌ده‌روونه‌وه هه‌لده‌شی، به‌داخه‌وه له‌به‌رده‌سه‌ی یادگار نووسانی ئیمه‌دابوو به‌پیره

لیکولینه‌وی ئه‌ده‌یی

هه‌ستکردنی هاوێشی ده‌روونه - تکیوین نفسی مشترک - ئهم بریاره‌یان لی پووج ئه‌کاته‌وه . له‌لایه‌کی تریشه‌وه روانینیک به‌بنکه‌ی (ریزه‌مانی) و جووری پیک هاتنی وشه‌کانی ئهم له‌جه‌یه‌دا بۆمان ده‌رئه‌خا که به‌لایه‌نی کوردی یه‌وه‌دایه نه‌فارسی . . . سی یه‌م به‌لگه‌ش ئه‌مه‌یه که زه‌وقی شیعره‌کانی بابه‌تایه‌ر (وه‌کوله‌م ووتاره‌دا ئه‌یخوینینه‌وه) جیاوازه له‌گه‌ل شیعری فارسی . . .^(۲۲)

لیره‌شدا هه‌ر ئه‌وه‌نده له‌به‌ر گری یه‌زانستی یه‌که‌ی وه‌رگێر زیاد ده‌کری - که‌وه‌ک له‌مه‌وه‌ر ووترا - رای گه‌ل، واته - ئه‌وه‌ی که هه‌لگه‌رانی دیالیکته‌که‌ خوێان به‌کورد ده‌زانن و یه‌کیتی زمان و میژوو و خاکیش ئه‌و بریاره‌یان لی پووج ده‌کاته‌وه .

هه‌ر به‌مه‌به‌ستی لێدوان و موناقه‌شه هه‌ندێ له‌پراکانی براون و په‌راویزه‌کانی وه‌رگێر تۆمار ده‌که‌ینه‌وه .

بروان نووسیوی یه :

. . . بابه‌تاهیر که ته‌خه‌لصی (عریان) بووه، چوارینه‌کانی دووجار چاپ کراوه . یه‌که‌مجار له‌گه‌ل ته‌رجمه‌یه‌کی فه‌ره‌نسی له‌لایه‌ن ماموستا «کلیمان نوپار» هه‌وه له «گوفاری ئاسیایی» ژماره‌ی نۆفه‌مبه‌رو دیسه‌مبه‌ری ساڵی ۱۸۸۵دا بلاو کراوه‌ته‌وه (کۆمه‌له‌ی هه‌شتم، به‌رگی ۶)، دووه‌میان له‌گه‌ل ته‌رجمه‌یه‌کی ئینگلیزی به‌په‌خششان و له‌سه‌ر نووسین و گه‌لی لێدوان له‌لایه‌ن میسته‌ر «ئه‌دوارد هروڤن ئەلین» هه‌وه له‌ناو کتیبی Lament of Babu Tahir واتا (چوارینه‌کانی بابه‌تاهیر) که له‌ ساڵی ۱۹۰۲دا بلاو کراوه‌ته‌وه، له‌م کتیبه‌دا خاتوو «ئه‌لیزابیث کورنيس بریزتون» به‌هه‌لبه‌ست چوارینه‌کانی وه‌رگێراوه‌وه له‌چاپی داوه . منیش - واته‌براون - له‌به‌شی یه‌که‌می کتیبه‌که‌مدا چهند لاپه‌ره یه‌کم بۆباسی له‌هجه‌کانی فارسی و ئهم شیعرا نه‌ی پێ‌یان ووتراون ته‌رخان کردوه . وه‌ به‌تایه‌تی باسی شیعره‌کانی بابه‌تاهیرم کردوه‌وه‌سی چوارینی به‌ناو بانگی ئه‌وم به‌هه‌لبه‌ست بۆ ئینگلیزی گۆزیوه‌وه له‌گه‌ل «بنه‌ره‌ته» (فارسی) یه‌که‌ی نووسیوه‌ته‌وه . . .^(۲۳)

کورد ده‌لێن . . . ئاگردان له‌ ئاگر گه‌رمته . بر له‌ لیره‌دا راست و په‌وان ئهم شیعرا نه‌ی بابه‌تایه‌ری کورد به‌ فارسی دانه‌نیت . هه‌رچی شوئینی یه‌ فارسه‌کانن، ئه‌وا جاروبار تووزی پیچ و په‌نای تیده‌خه‌ن و به‌شه‌رمه‌وه ده‌نوسن : ئه‌شعاری عامیانه‌ی باباتاهیری عوریان، واته ئه‌وه جیگه‌ر ئه‌که‌ن که شیعره‌کان به‌شتیکی جیاوازه له‌ زمانی ئه‌ده‌بی فارسی نووسراون، ئیتر ئه‌وشته به‌زمانی عامی، واته قسه‌کردن داده‌نێن و ئه‌وسا دین ئه‌و زمانێ قسه‌کردنه له‌ کوردی

له‌گێرانه‌وه‌ی ژبانی راسته‌قینه‌ی شاعیران . که هه‌ر له‌باری سه‌رنجی زانسته‌وه ده‌بی تووزی هینمن بینه‌وه، چونکه لای هه‌موو گه‌لان که ئه‌و بایه‌خه ئه‌فسانه‌یه‌ی به‌ده‌ریت به‌شاعیر، ئه‌وه خوی له‌خویدا به‌گه‌وره زانیی شاعیره، باوه‌ری خه‌لکه‌ به‌وه‌ی شاعیر که‌سینکه توانای له‌که‌سانی ئاسایی زیاتره‌و کاری له‌وزه به‌ده‌ری له‌ده‌ست دیت . به‌لی - بۆیه‌کینکی وه‌ک بابه‌تایه‌ر بیری ئه‌فسانه‌یه‌ی، تیکه‌ل به‌باوه‌ری سوڤیا نه‌ بووه، به‌لام شاعیری واما نه‌یه‌ پێوه‌ندی به‌ سوڤینی یه‌وه نی‌یه، به‌لام خه‌لک وای داده‌نێن که‌زور شتی له‌وزه به‌ده‌ر بزانی و زوری له‌ده‌ست بیت . ئه‌مه‌ لای زور له‌گه‌لان - لای ئیمه‌ش هه‌ر فه‌قی ته‌یرانی سه‌ر به‌ سوڤیم و خاوه‌نی (شیخ سه‌نعان) نی‌یه‌ که خه‌لکی وای داده‌نێن که‌ زمانی هه‌موو بالنده‌یه‌ک بزانی، به‌لکو زانیی زمانی ئازهل و بالنده‌وه‌ له‌گه‌لیاندا دووانی ده‌ده‌نه‌ پال شاعیرینکی وه‌کو عه‌لی به‌رده‌شانیش، که له‌ جیهانی سوڤیم دووره . وه‌ک ووتمان ئه‌مه‌ باوه‌ری خه‌لکه‌ به‌شاعیر، ئه‌وه چ جا که ئه‌فسانه‌و سوڤیم تیکه‌ل بن و مه‌له‌به‌ندو چه‌رخیش - پێوه‌ندیان به‌ ئه‌فسانه‌وه هه‌بیت . . . بۆته‌مپروش ئهم چه‌شنه ئه‌فسانه‌و هیکایه‌تانه‌کانی وینه‌ی جوانی ئه‌ده‌بیاتی ریالیستین و ده‌بی به‌و چه‌شنه بۆیان بچین .

ئه‌وه‌سه‌له‌ی رۆژ هه‌لاتناسی ئینگلیز ئه‌دوارد گرانفیل براون له‌ میژووی ئه‌ده‌بی ئێراندا بۆ بابه‌تایه‌ری ته‌رخان کردوه شتیکی دیارو به‌نرخه، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئهم فه‌سه‌له هه‌مووی کراوه به‌کوردی - باسی سالیک له‌ مه‌ویشیش بیت و^(۲۴) وه‌رگێرانه‌که‌ی باشه‌وه له‌لایه‌ن نووسه‌رینکی ناسراو لیهاتتوه‌وه وه‌رگێراوه‌وه‌رگێر چهند په‌راویزی به‌نرخیشی بۆ نووسیوه‌وه به‌پیشه‌کی یه‌کی بچووکیشه‌وه پێشکه‌شی کردوه . له‌به‌ر ئه‌وه هه‌موو فه‌سه‌له‌که‌ لیره‌دا تۆمار ناکه‌ینه‌وه، به‌لکو لای هه‌ندێ ئیشاره‌تی پێویست ده‌وه‌ستین .

وه‌رگێر له‌باسی براوندا ئه‌وه‌نده ده‌لێت که ئهم وه‌ک هه‌ندێ رۆژ - هه‌لاتناسی ترنی یه . به‌لکو . . . ئه‌وه‌ی له‌بیر ناچینه‌وه که له‌ ئاست بابه‌تایه‌را که‌می بسله‌مینه‌وه‌وه‌کتوپه‌ر به‌ (فارسی) دانه‌نی، وه‌کو زوری که، به‌لکو ئهم ئه‌لی : بابه‌تاهیر ئهم شاعیره‌یه‌که‌ چوارینه‌کانی به‌له‌هجه‌ییکی تاییه‌تی ووتوه . . . ئه‌گه‌رچی بۆ جارینکی تر سه‌ری لی تیک ئه‌چینه‌وه . ئینجا له‌به‌ر نه‌زانی یا که‌متر خه‌می بی، ته‌نانه‌ت ووشه‌ی (له‌جه‌)ش به‌کار ناھینی^(۲۵) وه‌رگێر به‌ر په‌چی ئه‌وانه‌ده‌داته‌وه که‌لوپ به‌کورد نازانن و ده‌نووسی :

«به‌لام یه‌ک له‌ پێوستی یه‌ گه‌رنگه‌کانی مه‌رجی نه‌ته‌وا یه‌تی که

زمانی شیعره‌کانی بابه‌تایەر لای ئیمه کوردی‌یه فارسی نی‌یه، هەر له‌بەر ئەوه‌وه له‌بەر چه‌له‌ك و مه‌لبه‌ندیش هەر به کوردی ده‌زانین . له‌بەر ئەوه ده‌بوو به‌شاعیری دوو‌زمانی جیا‌و‌دوو نه‌توه‌ی جیا به‌راورد بکرانی‌یه، ئەوسا قسه‌کانی كاك بيماروكه بریارینکی «میز ووی و ئیستاتیکی» ش جی‌ی خویان ده‌گرت و قسه‌کانی برانیش هەر به‌و چه‌شنه راست ده‌بوونه‌وه . به‌لام باهەر له‌سه‌ر ئەو بریاره‌ش چا‌و‌نك به‌ه‌راورده‌که‌ی براندا بگێڕین .

به‌لێ - بام‌ن‌اقه‌شه‌ی کوردیتی و زمانی کوردی بابه‌تایەر ب‌خه‌ینه لا‌وه‌و ب‌وجه‌ند تا‌و‌نك له‌گه‌ل بران به‌چاوی ئەده‌بیاتی فارسیش ته‌ماشای شیعره‌کانی بابه‌تایەر بکه‌ین . ئەبێ ئەوسا بلێین : قسه‌کانی بابه‌تایەر «ده‌ستکردی پیاوی ساکاری ديهاته‌کانن» که پینچه‌وانه - که‌شمان گرت ده‌بێ هەر به‌و‌ته‌ی ئەو چوارینه‌کانی خه‌یام . . ده‌ستکردی پیاوی تیگه‌یشتوو و‌شاری بن . هه‌روه‌ك به‌و‌ته‌ی ئەو «له‌ لایه‌ن دارشتمی و ته‌ومه‌عناوه ناگاته ئەو چوارینه‌ی که‌پیاوه هونه‌روه‌ره‌کانی وه‌کو (عمر خيام نووسیبانه» . واته‌به‌پێ‌ی ئەم قسه‌یه‌بیته - ئەو و‌وتانه‌ی بابه‌تایەر که «ساکار و‌دیهاتین» له‌وته و مه‌عناوه ناگاته چوارینه‌کانی خه‌یام، که‌ ده‌بێ ئەو هونه‌روه‌ره‌بیته و بابه‌تایەر نا؟ لێره‌دا شوینی خه‌یام جی‌ی ئینکارولی که‌م کردنه‌وه نی‌یه . به‌لام قسه‌کانی بابه‌تایەر نه‌ساکارونه ديهاتین . به‌ل‌کو قوول و به‌ره‌می شارستانن . ئایاشاعیری شارستانمان که‌من که‌ بوونی گۆله‌ کێسوی و‌ده‌نگی خو‌ره‌ی قه‌لبه‌زو تافگه‌وره‌نگی سه‌ی و سه‌وزی چیا‌و‌ده‌شت سه‌ر تاپای شیعره‌کانیان بگرتنه‌وه؟ . ئەمه‌ له‌ ئەده‌بیاتی هه‌موو جیهاندا هه‌یه . هه‌رچی ئەو ته‌ومه‌عناویا نه‌یه که‌به «دیهاتی» و «ساکار» درا‌ونه‌ته قه‌لم، راسته ئەوانه له‌شارستانێ فارس دوورن، به‌لام زاده‌ی شارستانی کورده‌وارین، زاده‌ی هه‌مه‌دانن .

• هه‌رچی قوولی بیرو‌فله‌سه‌فه‌یه، ئەوه ئەگه‌ر خه‌یام زۆر تر له‌رێ‌ی مه‌یه‌وه خوی بیاته‌وه سه‌ر مه‌سه‌له‌ی ژبان و مردن و بوون، ئەوا بابه‌تایەر یه‌کسه‌ر خوی به‌م مه‌سه‌له‌یه‌وه به‌ستوه‌وه هه‌موو شیعره‌کانی سه‌ر به‌رێگه‌یه‌کی بێرکردنه‌وه‌ی سو‌فیان‌ه‌ی قووله‌و له‌م به‌ره‌به‌ره لیک‌دان‌ه‌وه‌یه‌ی شیعره‌کانی بابه‌تایه‌ردا ئەم مه‌به‌ستانه‌ درده‌خه‌ین و ئەوساش ده‌پرسینه‌وه : کوا‌ساکاری و‌لادی‌یه‌تی؟ . دیسانه‌وه دلێینه‌وه . ئەگه‌ر دیمه‌نی شارستانیتی له‌شاعیری خه‌یامدا، ئەوه‌بیته که‌ زمانی شیعره‌کانی ئەو سه‌ر به‌ ئەده‌بیاتی رۆژ هه‌لات و ئەو‌زمانه تیگه‌له‌یه که‌شاعیری رۆژ هه‌لاتی پێ نووسراوه‌وه له‌ زۆر لایه‌نه‌وه

دابێڕن و بیده‌ن به‌ فارسی . هه‌رچی میستر (براون) ه‌ه‌وا بێ پینچ و په‌ناو، چ شیعره‌کان و چ دیالیکته‌که هه‌ردووکیان ده‌کات به‌فارسی و که‌وه‌ك ووتمان - هه‌ردووکیان لای ئیمه کوردی ته‌واون .

ئهمه‌لایه‌کی ئەو قسانه، لایه‌کی تریش ئەوه‌یه - که‌ براون باسی دوو‌جار چاپ‌کردنی دیوانی بابه‌تایه‌ر ده‌کات - له‌ئهوروپا‌و به‌وه‌رگێڕانی زمانی ئهوروپی‌یه‌وه، له‌کاتیکدا ئەگه‌ر مه‌به‌ستمان چایی جیاجیای دیوانی بابه‌تایه‌ر بیته - به‌ئسلی زمانه‌که‌ی خوی، ئەوه‌ گه‌لیك چایی هه‌یه - هه‌روه‌ك ته‌رجومه‌ی عه‌ره‌بیش کراوه .

براون له‌ شو‌نیکتی تردا که‌دینه‌ سه‌ری شیعره‌کانی بابه‌تایه‌ر به (ده‌ستکردی پیاوی ساکاری ديهاته‌کان داده‌نیته . وه‌رگێڕ له‌ باره‌یه‌وه ده‌نووسی : ئەمه ئەگه‌ر له‌چا‌و‌ئ‌ده‌بی فارسی‌یه‌وه بیته شتیکی تره . به‌لام له‌چا‌و‌ئ‌ده‌بی کوردی که‌چه‌شکه‌یه‌کی تایه‌تی و رینچه‌که‌یه‌کی تری گرتوه‌وه، ناگونجی . . «^(٢٢) ده‌توانین له‌م باره‌یه شه‌وه‌ پشتی وه‌رگێڕ بگه‌ڕین و بلێین : براون ده‌یه‌وی ئەم لایه‌نی کیش و‌وشه‌ و‌خاسیه‌تی کوردی دیاری‌یه‌ی شیعره‌ی بابه‌تایه‌ر بیاته‌وه سه‌ر ئەوه‌ی که‌ (ده‌ستکردی ساکاری ديهاته‌کانن)، كاك بيماريش ده‌یه‌وی بلێ - ئەمه‌ خاسیه‌تی شیعره‌ی کوردی‌یه، به‌لام بو‌وابلێ و‌بو هه‌ر پینک و‌په‌وان نه‌لێ - که‌ ئەوه‌ی خه‌یام شیعره‌ی فارسی‌یه‌وه ئەمه‌ی بابه‌تایه‌ر شیعره‌ی کوردی‌یه‌وه هەر له‌بەر ئەوه‌ له‌یه‌کتر جیا‌وازن و‌کاک بيمار خوی و‌ته‌نی شیعره‌ی کوردیش چه‌شکه‌یه‌کی تایه‌تی و رینچه‌که‌یه‌کی تری گرتوه‌وه» و هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه له‌ ئەده‌بیاتی فارسی جیا‌یه، با زۆر خاسیه‌تی یه‌کگرتووی له‌گه‌ل هه‌موو ئەده‌بیاتی رۆژ هه‌لاتیشدا هه‌بیته . هه‌رچی ئەوه‌ی که‌ ئەم چوارینه‌ی بابه‌تایه‌ر ناگه‌نه چوارینه‌کانی خه‌یام، ئەوه‌ مونا‌قه‌شه‌یه‌کی دریز تری ده‌ویت - به‌لێ ده‌گونجی - بلێی با‌یرون یا بودلی‌رناگه‌نه شکسپیر یا به‌پینچه‌وانه‌وه . په‌نگه‌ بو‌چیز و‌لیک‌دان‌ه‌وه‌ی هه‌ر شاعیره‌وه هه‌ر پاره‌ش لایه‌نگری خوی هه‌بیته .

ئهم به‌راوردی خه‌یام و‌بابه‌تایه‌ره‌ش هه‌ر له‌ کونجی ئەم بو‌چوونه‌وه زۆر ده‌گونجی و‌ده‌بێ باسی بکه‌ین . له‌ئ‌ده‌بیاتی به‌راورد‌کردندا، ده‌گونجی دوو‌شاعیری، دوو‌زمانی جیا‌واز، یا دوو گه‌لی جیا‌واز به‌راورد بکڕین، هه‌روه‌ك ده‌گونجی دوو‌شاعیری یه‌ك زمان و‌یه‌ك نه‌توه . له‌یه‌ك چه‌رخدا یا له‌چه‌رخێ جیا‌وازیش دا به‌راورد بکڕین . براون به‌ چه‌ند دیرپیک خه‌یام و‌بابه‌تایه‌ری به‌راورد‌کردوه . هه‌له‌ی گه‌وره‌ی براون له‌وه‌دایه‌ که‌ به‌شاعیری‌یه‌ك زمان و‌یه‌ك نه‌توه به‌راوردی‌کردوون، که‌وه‌ك و‌تمان ئەمه‌ هه‌له‌یه‌و

لیکولینه‌وهی نه‌ده‌بی

- تاهیر ده‌گیردینه‌وه که هندی جار له‌پال ناوهر وکی قولیاندا خوشی و چیژنیکی تاییه‌تی یان تید. به‌وه‌ندی به‌لگه بوباسی ژبانی بابه تاهیر ده‌دن به‌ده‌سته‌وه له‌گیانی ره‌خنه‌گريشه‌وه‌دوورنن . یه‌کینک له‌پیشه‌کی یه‌کانی هم‌چاپه به‌فارسى به‌ناوی (حوسین حماسیان صابر کرمانی) یه‌وه نووسراوه که لیسه‌دا به‌شیکي وهرده‌گیرین . نووسر ده‌لی :

دلی دارم خریدار محبت
کز وگرم است بازار محبت
لباسی بافتم بر قامت دل
زپود محنت و تار محبت

نیستاش له‌داوینی سهر سه‌وزی نه‌لوه‌ند نه‌وایی عه‌شقی بابه تاهیر دیت .

نیستاش له‌دامینی کیوی نه‌لوه‌ند ده‌نگی پرسوزو ناوازو ده‌نگدانه‌وهی پر بو کور ووزی ناو ده‌روونی دلی دل‌سو تاوان دینه گوی .

به‌لی نه‌ودل سو تاوانه، ده‌نگ به‌رز ده‌که‌نوه‌وه‌ده‌زانن هه‌والی دل سو تاو هه‌ردل سو تاو ده‌یزانی و به‌لام نه‌مه‌ نه‌وای بابه تاهیری عوریانه، ساییی ته‌بریزی ووته‌نی عوریان و پرووت له‌پینه‌ندی دنیایی وئالوده‌ی مادی .

گردل از علائق کمنده‌باشی
بمزل بار خود افکنده‌باشی
زلیخای جهان کوتاه دست است
اگر پیراهن تن کنده‌باشی

ده‌ستی ئیمه‌ی تیدا نی‌یه، که بابه تاهیر، نه‌وگیان سو تاو‌وه‌ی که نه‌وای پرشورشی له‌دلی ئاشسنایانی رینی عه‌شق و مه‌جبه‌تدا ئاگرداوه‌وه‌به‌کووره‌ی کومه‌له‌ی دلداران گروگه‌رمی ده‌به‌خشی، ئیتر چ پرووت وچ پوئیده‌بن، هه‌رکه‌سی دینی و له‌هه‌ر روزه‌یکدا پی خستیته‌خاکی ژبان‌ه‌وه، ده‌بی ئیمه‌ بولای دلی نه‌وونه‌وای هه‌ستی په‌ی رازی ژبان و مه‌رگه‌ به‌ین . هه‌ر نه‌وه که ده‌لی :

من آن بحرم که در ظرف آمده‌ستم
چون نقطه بر حرف آمدستم
بهر الفی الف قدی بر آید
الف قدم که در الف آمدستم

هه‌ر نه‌وزه‌ریای عیرفان و مه‌عنه‌ویه‌ت و ته‌وای و مر و فیایه‌تی به‌ له‌قالی ته‌نگی له‌شدا هه‌به‌هاتی کردووه‌و ووتویه‌تی :

کاری نه‌ده‌بیاتی عه‌ره‌بی تیدا دیاره، نه‌واچ شیعیری بابه‌تایه‌روچ شیعیری کوردی هم‌چهرخه زورتر ده‌چینه‌وه سهر بنجی فولکلوری کوردی و له‌رووی کیش و زمان و ونسه‌وه کاری فولکلوری تیدا دیاره . به‌لی له‌م لایه‌نه‌وه ره‌گه‌زی لادی دیاره، به‌لام دیاره‌ده‌که خوی و چه‌شنی سوود بینینه‌که له‌وه‌که‌سه‌لادی یه، دیاره‌ده‌که‌ی شارستانی یه‌وه‌هه‌له‌شارستانداینک هاتووه . هه‌رچی سیفه‌تی هونه‌روه‌به‌خه‌یام و که‌سانی تر دانه له‌سه‌ر حسابی دامالینی نه‌وه سیفه‌ته له‌بابه‌تایه‌ره . بو‌نه‌مه‌ش، دیاره نالیم بابه‌تایه‌ره هونه‌رمه‌ند تره، چونکه نه‌مه‌ش لی‌کولینه‌وه‌وه‌به‌راوردی گه‌وره‌تر و قولتری ده‌ویت، به‌لام هه‌ر به‌پنی چیژ له‌شیعرو هه‌ر گرتن و به‌پنی به‌کاره‌ینانی هه‌ندیک ئامیری نیستاتیکی - ره‌نگه ره‌خنه‌گری نه‌وتو هه‌بی، بابه‌تایه‌ره هونه‌رمه‌ند تر دانی .

هه‌رچی لایه‌نی بیرو فه‌له‌سه‌فه‌شه، نه‌وه ته‌واو جی‌ی موناقه‌شه‌یه‌وه ره‌نگه له‌هه‌ندیک لادا ته‌واو پارسه‌نگی بابه‌تایه‌ره له‌لای ئیمه‌ قورستر بیت . بولایه‌نی تری هونه‌ریش نه‌وه شتیکی تریش هه‌یه ده‌بی بووتریت . نه‌ویش نه‌ویه که چوارین یا (روباغی) له‌خویدا جوریک گورین و به‌ره‌ویش بردنی شیعیری روزه‌ه‌ل‌ته، زورتری نه‌وانه‌ی له‌م بابه‌ته‌دوواون، به‌تاییه‌تی نه‌وانه‌ی له‌سه‌ر عه‌رووزیشیان نووسیه‌وه‌وه‌هم بابه‌ته شیعرانه‌یان ناو‌ناه «دووبه‌یت»، واته - ته‌نانه‌ت سه‌رچاوه عه‌ره‌به‌کانش هم‌بابه‌ته ده‌به‌نوه سه‌ر فارسی و زورتر . خه‌یام به‌سه‌ره‌تای هم‌بابه‌ته‌داده‌نین . چوارین - بابه‌تیکی هونه‌ری یه‌وه‌خاسیه‌تی خوی له‌رووی جوانی و ناوهر وک و روخساره‌وه هه‌یه . هه‌زده‌که‌ین له‌ده‌رفه‌تیکی تر دانیینه‌وه سه‌ر نه‌وباسه به‌دریزی، به‌لام لیسه‌داو هه‌ر له‌سه‌ر قسه‌که‌ی براون ده‌لین : ئایا داهینانی بابه‌تیکی ئاوا گرنگه که تا نیستاش، چ له‌شیعیری ئیمه‌ داو چ له‌شیعیری گه‌لیک میله‌ته‌تی تر داناوه‌ته‌نانه‌ت تازه‌ناوی .

شیعیری پوستر، یاپوستره‌ی شیعیری . . لی‌ده‌نریت . ئایا داهینانی بابه‌تیکی ئاوا، شتیکی گه‌وره‌ی هونه‌رمه‌ندانه‌نی یه . ئایا نه‌مه‌ کراوه‌یی و دیسه‌نی شارستانی و ده‌ست پیشخه‌ری یه‌کی هونه‌رمه‌ندانه بو‌بابه‌تایه‌ر تومار ناکات .

دیاره نه‌وه‌ش که بابه‌تایه‌ر پیش خه‌یام ژباوه جی‌ی موناقه‌شه نی‌یه .

یه‌کیکی تر له‌چاپه‌کانی دیوانی بابه تاهیر چاپی ره‌جیبی یه‌که‌چهند پیشه‌کی یه‌کی بچوکی بو‌نووسراوه . هه‌رچه‌نده هم‌پیشه‌کی یانه زورتر به‌لای نه‌وه‌حیکایه‌ته نه‌فسانی یه‌یانه‌دا ده‌چی که ده‌رباره‌ی بابه

لیکولینه‌وی نه‌ده‌بی

دلی دیرم خربدار محبت
کز او گرم است بازار محبت
لییاسی بافته بر قامت دل
زپود مخنت و تار محبت

نالهی بابه تاهیره له ده‌ست دل و تم حاله‌ش باشترین پروو
ده‌ده‌خات که بی په‌زای خوئی دلی به‌که‌سی داوه‌ته‌گر توحالی‌ته‌و
دلّه بزانی، بی په‌روا گرفتاری‌ته‌و دلّه ده‌بیت وه‌ک قافله‌ی دلداران
روو ده‌که‌یته هه‌رده‌ی مه‌لّه‌ندی دلدار:

بروی دلبری گرمایلستم
مکن منعم گرفتار دلستم
خدارا ساربان آهسته میران
که مووامانده ابن قافلستم

داد و فریدادی‌ته‌م دلّه هه‌موو بیابانی شه‌یدایی و خوشه‌ویستی
ئاگاداری سه‌رگه‌ردانی‌ی خوئی ده‌کات:

خدایا داد ازین دل داد، ازین دل
که موویگدم نگشتم شاد ازین دل
چو فردا داد خواهون داد خواهند
بگویم صد هزاران داد ازین دل^(۲۵)

دیاره نووسه‌ری‌ته‌م پیشه‌کی‌یه زورتر بایه‌خی به‌سوژی دلی
عاشق و سوئی‌ی بابه تاهیر داوه‌و هه‌ر به‌وه‌ش ده‌ستی پینکردوه، که
به‌کوردی ده‌بی بلئی:

ئیستاش له داوینی سه‌ر سه‌وزی‌ته‌لوه‌ند

نه‌وای عه‌شقی بابه تاهیر دیت

نووسه‌رزام ویرینی بابه تاهیر ده‌خاته سه‌رده‌ست، لای ووشه‌ی
(عوریان) ده‌وه‌ستیت و زور به‌قولی له‌مه‌به‌ست و له‌وله‌قه‌به
ده‌دویت، هه‌ر له‌ویوه به‌ره‌ولایه‌نی (عیرفان و مه‌عنه‌ویه‌ت و که‌مال یا
- ته‌واوی - و مرؤ‌فایه‌تی) بابه تاهیر ده‌چیت و ته‌م مه‌به‌ستانه
هه‌مووی لیک ده‌دات.

نووسه‌ر ته‌م مه‌به‌سته‌و ته‌م قولی سوئیزمه‌ی بابه تاهیر به‌ووردی
ده‌به‌ستیت به‌هه‌ستی چینه‌ی‌ته‌ی و هه‌زار په‌روه‌ری و ده‌وله‌مه‌ند
نه‌ویستی بابه تاهیر و زور به‌ی سوئیناه‌وه:

بگورستان گذر کردم کم و پیش
بدیدم قبر دولتمند و درویش
نه‌درویشی بخاکی بی کفن ماند
نه‌دولتمند برد ازیک کفن پیش

بقبرستان گذر کردم کم و پیش
بدیدم قبر دولتمند و درویش
نه‌درویشی بی کفن در خاک رفته
نه‌دولتمند برد، ازیک کفن پیش

بابه تاهیر زور بلند ده‌روانی، فراوانی بیر له‌جیهانی مه‌عنه‌ویاتدا
ده‌گه‌ری و له‌سنووری که‌له‌ ره‌قی‌ی و ووشک و کورانه په‌ریوه‌ته‌وه
له‌ئاسوی بی پایانی مه‌عریفه‌ت و عیرفان نریک بو‌ته‌وه‌و ووتویه‌تی:

اگرستان مستیم ته‌ز تو ئیمون
اگر بی پاو دستیم از تو ئیمون
اگر گبریم و ترساوه‌ر مسلمون
بهر ملت که هستم از تو ئیمون

ساله‌های ساله که ناشنای ئاوازی‌ته‌و شاعیره دل سووتاوه‌ین و
هه‌ستی پاکی ته‌و له‌گیان و دل کر ده‌کات و فیغانی ده‌دا به‌گویدا:

ز دست دیده و دل هر دوفریداد
که هر چه دیده بیند دل کندیاد
بسازم خنجری نیش ز پولاد
ز نم بر دیده تا دل گردد ئازاد

چی بکا تاهیری عوریان، به‌رگی به‌بالای دلی ده‌رده‌مه‌ندی
بر یوووه‌و که‌تانی له‌خوشه‌ویستی یه‌وپوی له‌میخنه‌ته:

توکه ناخواندئی عیلمی سماوات
توکه نابرده‌ئی زه‌ه در خرابات
توکه سودوزیانی خودندانی
بمقصد کی رسی هیهات هیهات

که‌واته - یاران کین - مه‌قسه‌د و مه‌به‌س له‌کوی‌یه؟ مه‌به‌ست
چی‌یه که بابه تاهیری په‌ریشان خویندنی عیلمی سه‌ماوات
به‌مه‌رجی گه‌یشتن به‌مه‌به‌سته ده‌زانی وری بردن به‌خرابات واته
(مه‌یخانه) به‌بیخودی ده‌زانی و ده‌بی به‌جوری ته‌ندیشه‌و گه‌سه‌ندنی
ده‌روونی بابه تاهیر ئاشنا بووی، تا ئاگاداریا (واقف)‌ی راستی‌ی
مه‌به‌ست بووی.

چوارینه‌کانی ته‌م شاعیره په‌هه‌ست و ته‌م عارفه‌ته‌ندیشه‌ بلنده
سوژو گه‌رمی و راز و نیاز و خه‌م و دلگیری و یادی خوداو مه‌رگه‌و
فیغان و ناله‌ی له‌نه‌مانی دنیا و ناپایه‌داری جیهان ناپه‌یدایه، ته‌وه‌که
په‌ند به‌هه‌زارو ده‌وله‌مه‌ندو و گه‌وره‌و په‌چووک و زاناو نه‌زان ته‌داو
ته‌نالئیت:

لیکولینه‌وهی نه‌ده‌یی

سه‌ره‌نجامی نارامی واقعیی نه‌وله‌نه‌مان و له‌ناو چوندا به‌ره‌و
دوست ده‌بات :

بود درد موذر مونم ازدوست
بودوسل موو هجروتم ازدوست
اگر قصابم ازتن و اگر پوست
جدا هرگر نکرده جونم ازدوست^(۱۶)
نه‌مه بوو نه‌قشیکیی بابه‌ تاهیری عوریان .

نهم چند لاپه‌ره‌وباسه‌ش هر په‌ره‌پیدانی باسه‌که‌ی پیشووه، هر له
کوی عشق و سووتان و خوشه‌وستی به سو‌فیزم و باسی مان و
نه‌مانی بابه‌ تاهیر ده‌دونت، لیره‌دا له چوارینیکیدا ووشه‌ی (دوست)
دووباره ده‌پیشه‌وه که نیشانه‌و ئیستیلای ناو سو‌فیانه . نه‌وه‌ی له‌م
پیشه‌کی به‌یان زیاد ده‌کرنیت یا له‌په‌راوینزدا ده‌وتریت نه‌وه‌به‌ که
یه‌کینک له‌چوارینه‌کان که کوتایی به‌کانی به‌ ووشه‌ی (بسوزم) ه له
نوسخه‌به‌کی تردا بووه به (بسوجم)، که نه‌مه‌یان بوگورین له (زی
فارسی یه‌وه به‌ره‌و (ژی‌ کوردی، به‌ناو (ج‌)ی دیالیکتی کوردیی
لوپیدا سه‌رنج راکیشه‌ره :

بأهی گنبدی خضرا بسوزم
فلك راجمله سرتاپا بسوزم
بسوزم ارنه کارم را بساجی
چه‌فرمائی بساجی یا بسوزم^(۱۷)

به‌شی سی‌یه‌می نهم پیشه‌کی به‌ بریتی به‌ له‌چهند حیکایه‌تیک
ده‌رباره‌ی بابه‌ تاهیر که له‌ میژ و وویاداشته‌کاندا تومار کراون -
نوسه‌ره‌که‌ ده‌لی : راستی و نه‌فسانه‌یی نهم حیکایه‌تانه‌ مه‌به‌ست
نی‌یه‌و ئیمه‌ هر شتیکه‌ ده‌یگپرینه‌وه . دیاره‌نوسه‌ر ناگاداری نه‌وه‌به
که ره‌نگه‌ خه‌لکی وه‌ک نوسه‌ری پیشه‌کی به‌که‌ی تره‌بن ،
له‌گیرانه‌وه‌ی حیکایه‌تی نه‌فسانه‌یی ده‌رباره‌ی که‌سی راسته‌قینه‌ی
وه‌ک بابه‌ تاهیر تووره‌بین ، له‌به‌ره‌وه‌ ده‌لی (هر قسه‌یه‌و
ده‌یگپرینه‌وه)، به‌لی وائیمه‌ش (قسه‌یه‌و ده‌یگپرینه‌وه)، به‌لام ئیمه
نالین (هر قسه‌یه‌و)، به‌لکو هه‌ندیک باری سه‌رنجیشیان ده‌رباره
ده‌رته‌برین و لیلیان نه‌کولینه‌وه .

* حیکایه‌تی به‌که‌م *

ده‌لین توغرل شای سه‌لجووقی، کاتی بو‌مه‌مله‌که‌تان گرتن و
ده‌ست به‌سه‌روولاناندا گرتن گه‌یشته‌هه‌مه‌دان، هاته‌خزمه‌تی بابه
تاهیر تا له‌هه‌ناسه‌ی قودسیی نه‌وپیره‌ ده‌روون پاکه‌و نه‌وعارفه‌ بیناه

پاش نهمه‌ هر نهم مه‌به‌سته‌ش ده‌به‌ستیه‌وه به‌ ده‌لی بابه‌ تاهیره‌وه،
به‌خوشه‌وستی یه‌وه که تانویوی شیعری نه‌و هر خوشه‌وستی یه‌و
خوشه‌وستی تان و پوی هه‌موو شیعره .

پاش نه‌وپیشه‌کی به‌هر له‌وچاپه‌دا - چهند لاپه‌ره‌ له‌شیه‌وی
پیشه‌کی به‌کی تردا به‌ناوی (نه‌ندیشه‌وه) به‌ و به‌ ناویشانی (نه‌قشی له
بابه‌تاهیری عوریان) نووسراوه، نووسه‌ر له‌ویدا ده‌لی : تاهیر نه‌و
شاعیره‌ په‌ریشانه‌ یه‌که‌ ناله‌ی گیان سووتینه‌رو نه‌وای هه‌ژینه‌ری
له‌داوینی نه‌لوه‌نده‌وه ده‌گاته‌ گونیی هه‌موو جیهان .

گورنده‌به‌که‌ که‌ هر به‌زمانی دل و هه‌ستی ووشه‌ ده‌دوی وهر نه‌و
ئاوازه‌ دل راکیشه‌رانه‌ی نه‌وه‌ که‌پاش سه‌دان سال زیاد له‌هه‌موو
گورنده‌به‌ک جیهگی نه‌و له‌ده‌لی عارف و عامیدا ده‌کاته‌وه، له‌کاتیکدا
که‌ نه‌وله‌وه به‌ولاه‌وه که‌ دلنیکیی پرشورشی وسته‌وه هه‌چی تری
نه‌ووتوه‌وه ناوه‌رۆک سازی و قافییه‌پته‌وی له‌خه‌یالی نه‌ودا نه‌بووه .
شیعره‌کانی له‌کانی ساده‌یی یه‌وه نه‌وه‌نده‌ دلنشین و ناله‌یان
نه‌وه‌نده‌ به‌سۆزه‌ که‌یه‌ک نه‌ندازه‌کار له‌ده‌لی هه‌مووان ده‌کات .

کی‌یه‌ نه‌وه‌نگه‌گیان سووتینه‌ره‌ی نه‌بیستی و نه‌وکاری
تی‌نه‌کردیی . نهم عاریفه‌ ناوی له‌ ناگری مه‌جبه‌تدا به‌جوریک
سووتاه‌وه که‌ هه‌چ دلداریک به‌م چه‌شنه‌ نه‌سووتاه‌وه ناگریک که‌ له
ده‌روونی یه‌وه به‌ره‌و زمان نه‌کشیت، ناگریکه‌ نه‌مروگیان سووتینه‌ره‌که
تاجیهان بمینی نه‌ویش ده‌مینی و نه‌ده‌ره‌وشیه‌وه‌وه نه‌سووتیت :

بأهی گنبدی خضرا بسوزم
فلك راجمله سرتاپا بسوزم
بسوزم ارنه کارم را بسازی
چه‌فرمائی بسازم یا بسوزم

نه‌وخه‌می به‌گیان کرپوه‌و بو‌ده‌لی له‌خه‌م به‌ولاه‌وه هه‌چ به‌هایه‌کی تر
نابینی :

خرم اندل که ازغم به‌هره‌وه‌ری
باون دل وای کزغم بی خیزی
به‌بازار محبت نقد دادن
کسی دارد درونش سوته‌ تری

کاتی که‌ له‌ بی‌ سامانی ناله‌ی نه‌وسه‌رده‌کات و بو‌ده‌ردی بی
ده‌رمانی چاره‌ نابینری :

سری دارم که سامانش نمی‌بود
غمی دارم که پایانش نمی‌بود
اگر باور نداری سوی من آی
بین دردی که درمانش نمی‌بود

* حیکایه‌تی دووم * *

ده‌لین باب‌ه تاهیر له رۆژانی لایسدا له زانست بی به‌هره و نه‌خوینده‌وار بووه، رۆژیک به‌شه‌وقه‌وه رووی کرده مزگه‌وت و مه‌دره‌سه‌وله‌مه‌جلیسی ده‌رس ولیکولینه‌وهی فه‌قیاندا دانیش و له ماناو‌گوزاره‌ی (قال وقیل) ی‌ئم ده‌سته‌یه نه‌گه‌یشت، به‌یه‌کی له‌فه‌قی یانی ووت، ئیوه‌چیتان کردوه تاله‌نه‌ینی ئم زانستانه‌ی شاره‌زا بوون و که‌شفی شتی نه‌زانراوی زانستان کردوه.

فه‌قی ووتی: ئیمه‌ه‌مه‌وسو‌شوه‌ی سه‌هول‌ی ئم‌ حه‌وزه ده‌شکینین و له‌م سه‌رما زوره‌دا خو‌مان له‌م حه‌وزه‌دا ده‌شونین. چل جار سه‌رمان ده‌به‌ینه ژیر سه‌هول‌ه‌که‌وه‌ده‌یه‌ینه‌یه‌ ده‌روه، کاتی دینه‌ ده‌روه رازی ئم زانستانه بو‌ئیمه‌ ئاشکرا ده‌بیت.

باب‌ه تاهیری ساده‌دل و به‌شوق و چیژ و عشق و ماریفه‌ت به‌خودا ئم قسانه‌ی لاپه‌سندبوو. که‌شه‌وداهات فه‌قی‌یه‌کان خه‌ویان لی‌که‌وت، هاته‌مه‌دره‌سه‌وه‌هول‌ه‌که‌ی شکاند و چل جار سه‌ری خسته‌ژیر‌ئاو، که‌سه‌ری هینابه‌ده‌ری، نووری له‌ئاسمانه‌وه هات و چوه‌ ناو‌ده‌رونی پاکی باب‌ه تاهیره‌وه‌ده‌رگای که‌شف و ئیله‌های ئه‌وه‌نه‌جانی ئم بلیسه‌خوا‌یی‌یه‌یه.

ئمه‌حیکایه‌تی دووم بوو، که‌نوسه‌ری پشه‌کی ئه‌وچاپه‌ی پشه‌وو (م. درویش) ی‌بی تووره‌بوو بوو، ئه‌وه‌بوو هه‌ر‌نه‌جانی تووره‌یی له‌م حیکایه‌ته‌ووتی:

به‌داخه‌وه‌له‌به‌رده‌ستی یادگار نووسانی ئیمه‌دا بووه (واته - باب‌ه‌تاهیر) به‌پیره‌میردیک‌ی په‌ریوتی به‌تاو‌گیان تیدا‌ماو‌که‌بووه به‌شیک‌ی کلۆل و ئاواره‌وه‌که‌هه‌زاریک‌ی بی‌نوا که‌بو‌ده‌ستکه‌وتنی زانستی و مه‌عرفه‌ت به‌چینه‌به‌رده‌رگای زانای له‌خو‌رازی، که‌به‌ویه‌ری داخه‌وه‌ئم زاناو‌خو‌یشاند‌ه‌رانه‌له‌رووی گالته‌پیکردنه‌وه یا بلی و هه‌که‌ئه‌وه‌ی و یستبیتان ئم خو‌ه‌له‌واسه‌ره (واته - طفیلی)‌یه نه‌خوینده‌واره‌له‌خو‌یان لاده‌ن، ئه‌وه‌یه‌داوای لیده‌که‌ن که‌له‌سه‌رما‌ی سه‌ختدا سه‌هول‌ بشکینن و به‌چینه‌ناو‌حه‌وزی مزگه‌وته‌وه. ئم هه‌زاره‌ساده‌دله‌له‌رووی ناچار‌ی‌یه‌وه‌ئو‌کاره‌به‌جی‌دینی، پاش ئه‌وه‌ی له‌سه‌هول‌اوه‌که‌دینه‌ده‌روه‌خو‌ی به‌زانایه‌کی دانشمه‌ندو شاعیریک‌ی تاناو‌ئه‌دیبیک‌ی ته‌واو‌ده‌بینته‌وه.

نوسه‌ر-پاش ئم تووره‌بوونه‌ئم‌چه‌شنه‌حیکایه‌ته‌ده‌داته‌پال ئه‌وه‌ی که‌تومار‌که‌رانی میژ‌رووی ئه‌ده‌بیات، شتی بیو‌گرافی راستیان له‌به‌رده‌ستدان‌ی‌یه‌له‌به‌ر‌ئه‌وه‌په‌نا‌ده‌به‌نه‌به‌ر‌ئم‌چه‌شنه‌ئه‌فسانه‌و حیکایه‌ته‌دروست‌کراوه‌پو‌چانه.

فه‌یزیک‌وه‌رگری و دو‌وعای خیری ئم رۆحانی‌یه‌ده‌رگای‌ری به‌ختیاری بو‌یکاته‌وه‌په‌ند و ئاموز‌گاری لی‌وه‌رگری. من‌هه‌ر‌ئه‌وه به‌تۆ‌ده‌لیم که‌خوای‌گه‌وره‌فه‌رموویه، که‌وا‌له‌گه‌ل‌به‌نده‌کانی خو‌ادا به‌عه‌دل و ئینساف‌بیت. پادشا‌داوای هیممه‌تی له‌عاشقی عوریا‌نی گیان سو‌تاو‌کرد، باب‌ه تاهیر‌لوله‌ی ئه‌وه‌مه‌سینه‌یه‌ی شکاند که‌ده‌ست‌نو‌تری بی‌ده‌ششت و له‌جی‌ئمه‌وستیله‌کردی‌یه‌په‌نجه‌ی پادشا‌وه‌دو‌وعای بو‌کردو‌وتی برۆ‌به‌ه‌یوای خو‌ا‌له‌جه‌نگدا سه‌رکه‌وتو‌ده‌بیت. وامه‌شه‌وره‌که‌تا‌ئو‌ئمه‌وستیله‌یه‌له‌ده‌ستی شادا‌بو‌وفتح و سه‌رکه‌وتن‌هاوسه‌ری ئه‌ویوون و هوما‌ی به‌ختیاری هاو‌نشین بوو، که‌ئومه‌وستیله‌که‌ش‌شکا، ئه‌ویش‌شکا.⁽²⁷⁾

ده‌بی‌مانای ئم حیکایه‌ته‌چی‌بی؟

با‌له‌لایه‌نی باوه‌ر‌پراستی و ئه‌فسانه‌یی ئم حیکایه‌ته‌لاده‌ین، هه‌ر‌بینه‌وه‌سه‌ر‌ئه‌وه‌ی که‌له‌پشه‌وو‌دا ووتمان:

(هه‌رچی ئه‌و حیکایه‌ته‌شه‌ده‌رباره‌ی توغ‌رول‌به‌گ، ئه‌وه‌ش ئیحه‌تمالی راستی و ناراستی هه‌یه‌وله‌میژ‌وو‌توماری ته‌سه‌وفدا‌زور له‌م‌چه‌شنه‌حیکایه‌تانه‌ده‌رباره‌ی سو‌فیان‌ده‌گیر‌رینه‌وه‌و‌زور‌جار‌هه‌ر‌یه‌که‌حیکایه‌ته‌و‌ناوی سو‌فی‌یا‌ناوی پادشای تیدا‌ده‌گۆری‌و له‌کاریک‌ی به‌لگه‌یی یاوه‌سائق‌ی‌یه‌وه‌ده‌بیته‌کاریک‌ی فولکلوری و قابیلی لی‌گۆرین‌ولی‌زیاد‌کردن).

ئه‌وسا‌ئمه‌مان‌ووت - هه‌ر‌گیر‌انه‌وه‌ی ئم حیکایه‌ته‌به‌م‌چه‌شنه‌ی ئیستای‌پراستی ئه‌وقسه‌یه‌مان‌بو‌ده‌رده‌خات. چونکه‌حیکایه‌ته‌که‌هه‌روه‌که‌هه‌موو‌حیکایه‌تیک‌ی فولکلوری هه‌ر‌له‌م‌دوو‌سه‌ر‌چاوه‌یه‌دا‌به‌دوو‌جۆری جیا‌واز‌گیر‌رایه‌وه. ئه‌وه‌ی براون‌که‌له‌کتیبی (راحة‌الصدور)‌هه‌وه‌هه‌ر‌گیراوه، وانیشان‌ده‌دات‌که‌پادشا‌به‌ریکه‌وت‌بابه‌تاهیری‌دیوه‌و‌ئه‌ویش‌له‌ (کیوی‌خزر) هه‌ر‌ته‌نیا‌نه‌بووه‌دوو‌سو‌فی‌تری‌له‌گه‌ل‌بوون، که‌چی‌لیزه‌دا‌پادشا‌به‌تایبه‌تی هاتوته‌لای‌بابه‌تاهیر.

له‌ویدا - حیکایه‌ته‌که‌خوینده‌وارانه‌تر‌ده‌گیر‌رینه‌وه‌وقسه‌کانی‌بابه‌تاهیر سو‌فیان‌ه‌تره‌وبه‌له‌لگه‌ی‌تایبه‌تی قورشان‌چه‌سپین‌راوه‌وه‌هه‌ر‌دو‌واندنه‌که‌ش‌له‌قه‌سی (ئه‌فسانه‌یی یاداستانی) نیوان‌پادشایه‌که‌و سو‌فی‌یه‌که‌ده‌چیت، هه‌رچی ئم‌گیر‌انه‌وه‌یه‌ئه‌وه‌له‌قه‌سی فولکلوری خو‌مالی‌ده‌چیت.

تیکرا‌ئم‌جیا‌وازی‌یه‌به‌لگه‌ی‌ئه‌وه‌یه، که‌ئم‌حیکایه‌تانه، له‌دیمه‌نی واقیعی و پراستی‌یه‌وه‌یا‌هه‌ر‌له‌حیکایه‌تی ئه‌فسانه‌یی‌سه‌ر‌به‌ته‌سه‌وفه‌وه‌دینه‌ریزی فولکلور و حیکایه‌تی فولکلوری.

لیکولینه‌وه‌ی نه‌ده‌یی

زورمان لهم حیکایه‌تانه ده‌ست ده‌که‌ویت .
 بایینه‌وه سه‌رخاوه‌ن پیشه‌کی - که نه‌وه‌ر پاش حیکایه‌ته که
 ده‌لی: شەرحی حالی گه‌وره‌پساوان، به‌تایه‌تی عارفان و سوفیانی
 گه‌وره، بهم چه‌شنه نه‌فسانانه که بناغه‌وپایه‌ی زانستی و مه‌نتیقی و
 عیرفانی یان نی‌یه، ده‌رازی‌نرینه‌وه، به‌چه‌شتیک که وه‌ک حافزی
 شیرازی ووتویه‌تی:

سحر با معجزه پهلو نژند دل خوش دار
 سامیری کیست که دست ازید بیضا ببرد
 که‌واده‌گه‌ینی:

جادوو و معجزه مه‌خه‌پال یه‌ک، نه‌ی دلی خوش‌دار
 سامیری کی‌یه که ده‌ست بویه دی به‌یزابه‌ری
 یاوه‌ک له‌شونینکی تردا ده‌نگی بلند:
 فیضی روح القدس از باز مدد فرمایند
 دیگران هم بکنند آنچه مسیحی میکرد
 یابلی:

فهیزی ریحی قودسی جارینکی تر مه‌ده‌د دینی
 خه‌لکی که‌ش، وا‌نه‌کن، هه‌روه‌ک مه‌سیح کردی
 مه‌رچیک هه‌یه، نه‌و مه‌رجه حافز له‌غه‌زه‌لیکدا به‌یانی ده‌کات:
 گرانگشت سلیمانی نباشد
 چه‌خاسیه‌ت دهد نقشی نگینی
 واته:

گه‌ر نه‌موس‌تیل‌هی سوله‌یمانی نه‌بی
 چ‌بایه‌خی هه‌یه، نه‌قشی نگینی نه‌و
 دل‌روناکان یه‌قینان هه‌یه که به‌ساخته‌وفیلی ذبوری سوله‌یمان
 نه‌بسو‌که گه‌وره‌پساوان گه‌وره‌بسوون، به‌لک‌س‌به‌فراوانی «نه‌ندیشه‌و
 مه‌عنه‌ویات وروونی ده‌روون بوو، نه‌ک به‌دروست‌کردنی نه‌فسانه‌ی
 بی‌پایه‌و بناغه‌و سه‌ر به‌جنوکه‌وپه‌ری و مه‌یموون شور‌کردن»^(۳۰)

به‌لام جارینکی‌تر - وه‌لامی نووسه‌رده‌دینه‌وه، که هه‌قی نه‌م
 تووره‌بوون و بو‌چوونه‌ی نی‌یه. چونکه وه‌ک له‌کاتی خوشیدا ووتمان
 (لای هه‌موو‌گه‌لان که نه‌و بایه‌خه نه‌فسانه‌یی یه‌ده‌ریت به‌شاعیر،
 نه‌وه‌ی خوی له‌خوندا به‌گه‌وره‌زانینی شاعیره، باوه‌ری خه‌ل‌که
 به‌وه‌ی شاعیر که‌سینکه توانای له‌که‌سانی ئاسایی زیاتره‌وکاری له‌وزه
 به‌ده‌ری له‌ده‌ست دیت).

هه‌روه‌ها وه‌ک نه‌وه دو‌وباره ده‌که‌ینه‌وه. که بو‌که‌سینکی وه‌ک (بایه
 تاهیر بی‌ری نه‌فسانه‌یی، تیکه‌ل به‌باوه‌ری سوفیانه بووه، به‌لام
 شاعیری ومان هه‌به‌پنونه‌یی به‌سوفیتی یه‌وه‌نی‌یه، به‌لام خه‌ل‌ک
 وای داده‌نین که زور شتی له‌وزه به‌ده‌ر بزانی و زوری له‌ده‌ست
 بیت).

* حیکایه‌تی سی‌یه‌م *

نه‌گه‌یرنه‌وه که ده‌روپشیک بو‌دیتنی بایه‌تاهیری عوریان رینگای
 کیوی نه‌لوه‌ندی هه‌مه‌دانی گرت به‌روبه‌خزمت بایه‌تاهیر گه‌یشت،
 دی‌یه‌مه‌موو‌ده‌روپشتی بایه‌تاهیر به‌فرگرتوویه‌تی به‌لام نزیک
 شوینی دانشتنی ووشکه، که نیسه‌روه‌هات ده‌رویش گروس بوو
 له‌گه‌ل خوندا که‌وته بیر‌کردنه‌وه، چونکه نزیکی بایه‌تاهیر خواردینک
 نه‌بوو، بایه‌تاهیر ئاگاداری بیر‌کردنه‌وه نه‌ندیشه‌ی نه‌و بوو، ووتی:
 ده‌رویش ئیستا که نیسه‌رویه تونوژی خوت بکه‌وئیتاعه‌تی
 فرمانی خوابه‌جی بگه‌پنه‌و بی‌ر له‌وورگ مه‌که‌ره‌وه چونکه رزق
 له‌روژی گه‌یشتنی خوندا، زور نه‌به‌خشی.

بایه‌تاهیر که‌وته نوژی کردن و ده‌رویش خه‌ریکی نوژی کردن
 بوو، پاش ته‌واو بوونی نوژی بایه‌تاهیر دوعای کرد، سفره‌و‌ئاو
 په‌یدا بوو، نه‌و سفره‌یه جوهره‌ها خواردنی خوشی له‌سه‌ر بوو. بایه
 تاهیر ووتی: بیسمیلا، ده‌رویش ده‌ستی بو‌خوانی خواردن
 دریژ کرد، خوان له‌لای نه‌یته‌نواند، هات به‌بیری‌یاکه بایه‌تاهیر له
 جوری نه‌م نه‌ندیشه‌یه‌ی ئاگادار بوو ووتی:

ناده‌رویش، توبه‌یادی خوا ده‌ستت بو‌نه‌م خوانه‌ دریژ نه‌کرد، بلنی
 بیسمیلا و ئاره‌زوری خواردن بکه، به‌فرمانی بایه‌تاهیری کردو
 گه‌لیک دلی چووه نه‌م خواردنه خوشانه‌وه^(۳۱)

نه‌میش حیکایه‌تیک‌تری بوو که له‌رووی نه‌ده‌بیاته‌وه چه‌شنی له
 ره‌گه‌زی نه‌فسانه‌ی تیدا‌یه‌وه‌وه‌ک تریه‌کی‌تری له‌و حیکایه‌تانه‌ی
 ده‌ساره‌ی بایه‌تاهیر و سوفیان ده‌گه‌یرنه‌وه، نه‌گه‌ر شونینان بکه‌وین

- (١) له ساڵی ١٩٨٣ دا نزیکی سالیك له‌بەرنامه‌ی هه‌فتانه‌ی «میزووی ئەدهبی کوردی» ی رادیوی کوردی به‌غدادا یاسی بابه‌ تایه‌رم کرد. دوای ئەووتارانە چەند باس و ووتاریکم دی ناوه‌ڕۆکی ئەو ریزه‌ ووتاره‌ی تێدا دووباره‌ کرابوو. ئەم ووتاره‌ بریتی‌یه‌ له‌ پێکخستن و چڕکردن و خه‌ستکردنه‌وه‌ وڵی زیادکردنی ئەو ووتارانە.
- (٢) عه‌لاه‌دین سو‌جادی می‌زووی ئەده‌بی کوردی. ج ٢. به‌غدا، ١٩٧١. ل ١٧٠. [له‌ مه‌ودووا ئەم سه‌رچاوه‌یه‌ به‌ سو‌جادی ناوده‌به‌ین].
- (٣) پروانه. گو‌فاری گه‌لاوێژ. ژماره‌ ٢ ساڵی ١، به‌غدا. کانوونی دووه‌می ١٩٤٠. (مه‌مه‌د ئەمین زه‌کی. ووتاری: زمانی کوردی. ل ١١).
- (٤) گه‌لاوێژ. ژماره‌ ٧. ساڵی ١. حوزه‌یرانی ١٩٤٠. ل ٥-٨.
- (٥) محمد أمين زكي. مشاهير الكرد وكردستان في الدور الاسلامي، ج ١. ت. کریم. به‌غداد ١٩٤٥. ص ١٣١-١٣٣.
- (٦) رۆژنامه‌ی ژین. ژماره‌ ٦٠٣. سلیمانی، ١١ ته‌مووزی ١٩٤٠.
- (٧) عه‌لاه‌دین سو‌جادی ئەده‌بی کوردی و لێکۆڵینه‌وه‌ی ئەده‌بی کوردی. به‌غدا، ١٩٦٨. ل ١٩٠-٢٠٨.
- (٨) هه‌ر ئەوی، ل ١٩٤، ١٩٥.
- (٩) هه‌ر ئەوی، ل ١٩٥، ١٩٦.
- (١٠) هه‌ر ئەوی، ل ١٩٦، ١٩٧.
- (١١) گه‌نجینه. به‌شیکه‌ له‌ چوارینه‌کانی بابا تاهیری هه‌مه‌دانی. د‌ل‌زار کردوویه‌ به‌سۆزانی. به‌غدا، ١٩٦٠. ل ٢٠.
- (١٢) هه‌ر ئەوی. ل ٢٢.
- (١٣) هه‌ر ئەوی. له ٢٢، ٢٣.
- (١٤) محمد البدری. رباعیات بابا طاهر الهمدانی. به‌غداد، ١٩٦٩، ص ٥، ٦.
- (١٥) له‌به‌ر ئەوه‌ وه‌رگێڕانیان و خه‌سته‌ به‌رده‌ست کوردی‌یان سو‌ومه‌نده‌وه‌ ده‌شچینه‌ سنووری کاری زانستی‌یه‌وه‌.
- (١٦) دیوانی بابا طاهر. تاران: ١٣٤٣ (١٩٦٤)
- (١٧) هه‌ر ئەوی.
- (١٨) گه‌نجینه. ل ٦١.
- (١٩) پ ١٦.
- (٢٠) گو‌فاری هیوا. ژماره‌ ١٣ ساڵی ٤. به‌غدا، کانوونی یه‌که‌می ١٩٦١. ووتاری ده‌بلو‌په‌زاق مه‌مه‌د- بابه‌ تاهیری هه‌مه‌دانی، ل ١٢-١٦.
- (٢١) هه‌ر ئەوی.
- (٢٢) هه‌ر ئەوی.
- (٢٣) هه‌ر ئەوی.
- (٢٤) هه‌ر ئەوی.
- (٢٥) دیوانی بابا تاهیر. چاپی ره‌جه‌یی. تاران. ؟. پشه‌کی. (تی‌بینی: چه‌ندچاپیکی دیوانی بابا تا یه‌رم لایه‌که‌ له‌به‌ر مه‌به‌سی فرۆشتن و بازرگانی ساڵی چاپیان تێدا نه‌نووسراوه‌)
- (٢٦) هه‌ر هه‌ر ئەوی.
- (٢٧) هه‌ر ئەوی.
- (٢٨) هه‌ر ئەوی.
- (٢٩) هه‌ر ئەوی.
- (٣٠) هه‌ر ئەوی.

بابا طاهر العريان
حول حياته ونتاجه

(القسم الاول)

الدكتور عز الدين مصطفى رسول

استاذ في كلية الاداب

جامعة صلاح الدين

شاعرا فارسيما، ويدحض اراءهم استنادا الى الانتساب العرقي واللهجوي عند بابا طاهر الى اللر مما يقره هؤلاء أيضا، ولكنهم يتعامون عن الحقيقة لاعتبارهم اللر من الفرس، او حتى الكرد من الفرس، ويضيف الباحث الى دلائله المخبرية من حيث قواعد اللغة والفونتيك والمفردات دليلاً رابعاً عن كردية اللر، هو رأي جمهور اللر أنفسهم، ولا يرى ذلك عاملاً مهماً من حيث احترام آراء الشعوب والناس فقط، بل ولكون هذا الشعور عاملاً يشد الجمهور، الى تراث وحاضر اللغة التي ينسبون انفسهم اليها وبوصلة يجذب مستقبل تلك اللغة الى مجرى تطورها ومستقبلها. ثم يستعرض الباحث بعض المقدمات المكتوبة بالفارسية لطبعات ديوان بابا طاهر ويتعرض لها من المنطلق نفسه، ثم ينقل بعض الحكايات عن الشاعر في تلك المقدمات، التي اعتبرها بعضهم من كرامات الشاعر واعتبرها آخرون خرافات تنسب اليه، ولكن الباحث ينبري بين هؤلاء واولئك برأي آخر، معتبراً هذه الحكايات ظواهر فولكلورية عن الشعراء عامة، لا يختص بها المتصوفون منهم وحدهم، بل تروى أمثالها عن شعراء آخرين لم ينتموا الى التصوف، وماذا لك عند الباحث سوى دليل على عظمة الشعراء عند الشعب والتاريخ وسمو منزلتهم عند الناس.

يتناول البحث حياة ونتاج أول شاعر كردي بارز وقد قسم البحث لمقتضيات النشر الصحفي الى قسمين: يبدأ الباحث القسم الاول بجولة بين المراجع مستقصيا وعارضاً ومترجماً ومعلقاً، مع ردود من المنطلق العلمي على آراء بعض المغالين من الكتاب الفرس.

يبدأ البحث بنقل الصورة العلمية التي رسمها العالم الراحل علاء لديز سجادي في تاريخ الادب الكردي للشاعر، ويقول عنها الباحث أنها هيكل نحت بالقلم وتعمق في كنه حقيقة الشاعر وهو أروع تكشف يقدم به بابا طاهر للقراء. ثم يبين الباحث أن الاستهلال بأقوال سجادي له سبب آخر، هو كونه أول باحث عن الادب الكردي كرس عشرات الصفحات في كتابه المذكور لبابا طاهر مستندا على نثف من كتابات المستشرقين والكرد عنه. ثم ينتقل الباحث الى هذه النثف فيبدأ مناقشا بما كتبه محمد أمين زكي في «مشاهير الكرد» وبنه الى ما كتبه الشاعر بيير ميردي في جريدة (ژين) في العام ١٩٤٠ حول الشاعر والترجمة التركية لاشعاره.

وتحت عنوان «بابا طاهر كردي» يناقش الباحث آراء بعض الكتاب من الفرس و(براون) من بين المستشرقين الذين اعتبروا بابا طاهر